

**Forlæng Verdenslandbroen ind
i Sydvestasien og Afrika:
Afskrift af Hussein Askarys
tale på Schiller Instituttets
og EIR's seminar på
Frederiksberg den 18. april
2016**

Kommer senere på dansk.

Hussein Askary Speech in Copenhagen to the Schiller Institute-
EIR

Seminar "Extend the World Land-Bridge to Southwest Asia and
Africa," April 18, 2016

{Hussein Askary had fair number of graphics and charts, which
he
used to illustrate his presentation.}

TOM GILLESBERG: The next speaker is somebody very unique
and unusual, Hussein Askary originally comes from Iraq and
had
to get out under very nasty circumstances, as many others.
But
that became a blessing at least for our organization, because
Hussein, through Norway, ended up to become part of the
international LaRouche organization in 1994, and has since
then
been contributing quite fantastically to our international
work.

And he is one of the authors of the original {New Silk Road
Becomes the World Land-Bridge} report; but then also made a
decision, that this cannot simply stay in the English

language,
or Chinese. This also has to be in the Arabic language. So Hussein took it upon himself to translate this into the Arabic language and then also of course, write some extra parts to it,
which is necessary for the present circumstances in Southwest Asia to have.
This report just came out. It was release on March 17, in Cairo, in a meeting presided over by the Egyptian Transportation Minister who then introduced Hussein, and the hope of course is that this will become something read and studied and acted on in the whole Arabic world, as well as the rest of the world. So Hussein?

HUSSEIN ASKARY: You have heard Helga today, giving a very stern and sobering warning about the state of affairs in the world, the dangers are very real to the world today. What I am going to do, and please don't misunderstand me, I'm not going to give you a picture of how rosy and nice things are, either in Southwest Asia, the so-called Middle East, or in Africa, but, as they say in sports, you have to keep your eye on the ball. What Helga just said, is that there is a new paradigm in the world, which can lead to a completely different, and new world order. And it's that paradigm, within which myself, the Schiller Institute, and the people we are talking to, we want to direct their attention to that new paradigm. I'm thankful to Leena Malkki for her beautiful singing, and, especially, the {Aida} aria. It was actually performed at the opening of the Suez Canal, the second Suez Canal, last year. The idea of great projects, the idea of great challenges, like Hela was explaining, this idea of being in space, looking

at
the world from space, and, also, the idea of major projects,
like
the Suez Canal, like the Three Gorges Dam in China, the New
Silk
Road, the effect they have on people, is that they challenge
their imagination, and challenge their creativity, because
they
represent major difficulties, major technical problems,
intellectual problems, that have to be solved, before you
achieve
these major projects. And that transforms the idea of people.
It
also gives people an idea of a creative constructive identity,
and the position of man in the world, on this Earth, and also
in
the universe. That is why we try to work on these concepts of
the
New Silk Road, the extension of the New Silk Road, to
{inspire}
people to think outside of the box, outside of the box of
geopolitics, which Helga was trying to explain. We have to get
out of geopolitics. We have to act {human} again. But that has
practical implications. There are practical problems, and
other
issues, and even scientific issues we have to resolve.
So, for those who are not familiar, this is the extension of
the New Silk Road. The New Silk Road has existed as the new
strategic policy of China since 1996, but we want to expand
this
into a global collaboration, a blueprint, as Tom said, a
concept
for peace and cooperation among nations. We have to connect
the
Economic Belt of the Silk Road (the one with the yellow),
which
is already being built. As Helga said, the first train arrived

from China to Tehran last month. There are projects going on in
in
Siberia. So there are trains going from Asia to Europe. There is
is
no problem with that. We need to extend it into the Southwest
Asia region, the so-called Middle East (I can explain later
why I
say Southwest Asia, and not the Middle East), and into Africa,
and of course, into the Americas.
So, you can see that the red lines are where we have the
biggest deficits, the biggest deficits in infrastructure, both
transportation infrastructure, but also in other needs,
deficits
in water, and deficits in electricity.
What is different in the Arabic part, which I rewrote
certain parts of it, like the Southwest Asia part, we also
added
the Arabian Peninsula, also, to the idea of the connection to
the
New Silk Road. This is no longer simply a Silk Road; this is
the
World Land-Bridge, which can unite all the continents of the
world.
In 1996, I had the great fortune to work with Helga
Zepp-LaRouche and the team of {EIR} to make the first major
study
of the New Silk Road, and it was that one which was adopted by
the Chinese government as the strategic policy of China. It
was
also a thick report like this.
This work is being done, mostly in East Asia, Central Asia,
Iran, Turkey, Russia, all these nations are involved, but what
is
lacking is the connection to the rest. So it has been 20 years
since that idea emerged, but there was no response from the
countries in the Arab world, for example, or in Africa.
Now, the idea with all these lines is not only about trade.

We want to warn people, that we are not talking about moving goods from China to Europe. That's not our concept. That's a byproduct. What we mean by the New Silk Road, the World Land-Bridge, that we need to create development corridors: a development corridor where you bring power, water, and technology to areas that are landlocked, that are far from industrial zones, and, explore the resources, human and natural resources of that region, to develop new centers of economic activity. Like landlocked nations, like in Central Asia, or the Great Lakes region in Africa. That's the concept. It's not about trade, although trade is an important aspect of this.

In 2002, Mr. Lyndon LaRouche, the American economist and political leader, the husband of Mrs. LaRouche, was in Abu Dhabi, in a conference about oil, and the role of oil in world politics, and the future of oil. And there were many ministers of oil actually from the Arab countries – the gentleman to the right is the energy minister of the United Arab Emirates – and Mr. LaRouche shocked everybody, and said that the Arab countries, or the Gulf countries, have to gradually stop exporting raw oil, and actually use raw oil and gas as an industrial product, for petrochemicals, plastics, where every barrel of oil will give many times its value, rather than burning it as energy. He said that you should use your position in the world, as a crossroads of continents. You have to utilize that position as a crossroads for world trade, but also, the connection between Africa, Asia and Europe.

So I added these to the Arabic version, because I think that this is a very unique area in the world, not only that its strategic location is very unique, no other part of the world has

that; you also have two-thirds of the world's energy resources,

so-called, oil and gas in that region, but also, most importantly, you have about 450 million people. Most of them are

young people. And actually, many of them have a good education.

You also have nations with a very ancient history and culture, and a very historical identity, like Egypt, Ethiopia, Iran, and

so on, and they also have an idea of themselves as becoming key

players in the world, but we hope that they will become key players in the world in the economic, scientific and cultural sense.

The problem is that all these advantages have been turned into disadvantages. So this region has become a center for global

politics, for global geopolitics, and that is why we see the conditions we have in the whole Middle East region becoming like

this.

Our idea is, now we have this new situation with the Russian intervention, the prospect, the possibility of having a peaceful

political solution in Syria, the prospect of uniting many powers

to fight ISIS and al-Qaeda, and so on, both in Iraq and Syria, and also in Libya. But this should be followed, as Helga said, we

need a Marshall Plan, we need an economic development plan, to establish peace on a true basis.

The reason I joined the Schiller Institute in 1994, was that

I was in Oslo, and I was working as a translator, and there was a Palestinian children's delegation coming with Yasser Arafat; and I was going around with them, and, at that time, you had the Oslo peace agreement. A week later, I saw a sign that the Schiller Institute was having a meeting in Oslo. They had a very interesting title. They said in the meeting that if you don't start with the economic development of the Palestinian people, the people in Jordan, Syria, Israel, and so on, if you don't base the peace process on a solid economic basis, this whole thing will fail. And the peace process is, of course, dead now, both because of that, but also because of geopolitics which has prevented reaching a true peace. So, therefore, to establish true peace, we need an economic and scientific program. Helga referred to president Xi Jinping's visit to the region in January this year. I consider this as an historic turning point, actually, because at that point, in late January, Saudi Arabia and Iran were at the point where there was a big risk of a direct war between Iran and Saudi Arabia, because of the beheading of a Shi'a clergy in Saudi Arabia, which led to demonstrations, the burning of the Saudi Embassy in Tehran, and so on. So the Chinese intervention came at a very crucial point, where they said, "Look, all these religious conflicts and problems you have with each other, can lead the whole world into a disaster. Why don't we work on our method? We offer you to

join

the New Silk Road. We offer economic development, and technology,

and even financing, so we can connect all of your countries which

are in conflict with each other together into this global process." And this is very, very important. And nations in the region have to really grasp that opportunity now, and, instead of

discussing the fate of President Assad, they should discuss what

kinds of economic projects they should work together on.

One of the issues that I didn't mention, is that, for example, even as Helga said, Saudi Arabia and Turkey, they can join this, if they stop this other policy, because we also have

one of the largest concentrations of financial power in the Gulf

countries; the so-called sovereign funds of the Gulf Cooperation

Council countries is about \$2 trillion. This can be transformed

into credit.

In the report, I propose the establishment of the Arab Infrastructure Investment Bank. A bank which will be financed by

these rich countries, which would have a capital of \$100-200 billion, and that capital will only be earmarked for infrastructure and development projects.

So every nation has a role in this. And in the report, we have also added, which is not in the English report, a plan, a general outline for the reconstruction of Syria, by utilizing Syria's position also as a bridge for the Silk Road, both from Asia, and from Europe, into Africa. We also propose the construction of a Syrian National Reconstruction Bank, which is

very important. We have a very important chapter in the report

about how nations can internally finance major infrastructure programs. Because, the big question, which comes all the time when I am in Arab countries, or in Africa, is, they say "OK. This sounds good. Who will pay for this? Where will the money come from?" Actually, you don't really need money, in that sense. You can create the money, but you have to know where to use that money. As Helga said, the central banks in Europe and the United States are pumping massive amounts of liquidity into the financial and banking system. But none of that is transformed into technologies or projects, public projects, or housing projects, or industrial projects in Europe or anywhere. So money is being printed, but it is not being used. But there is a method, which we call the Hamiltonian national credit system, which every nation can actually internally generate credit to finance part of its national development plans, and this is one thing we put in the Syria plan. Because every time there is a war like in Bosnia, in Lebanon, and so on, you have donor conferences, where every nation says that we will give you so much money, 100 million, 50 million, but there is no centralized idea about how to rebuild the whole country. It all depends on donations, small drops which come. We want something massive. We want something big. Foreign governments should contribute to that by exporting technology to Syria, for example, which Syria cannot afford to build, or afford to buy, in the current situation. Also, a part of our plan for Southwest Asia is to fight against desertification, by managing and creating new water resources, stopping the expansion of the desert. This is the

Iraqi Green Belt project to stop the effect of sand and dust storms, which actually is a big problem for many cities in Iraq, sometimes even reaching into Iran, by building a Green Belt, planting trees in a large scale, a belt by using both ground water and water from the rivers. This is a kind of national program which can unite the people of Iraq for an idea of their future together. Not Sunni, Shi'a, Kurdish, Turkish, and so on, and so forth. These are the kinds of projects, real physical projects, which will challenge people to work together in a country like Iraq.

Now, I took this Egyptian model, because in Egypt, you have a very terrible situation, which is the accumulation of 30 years of destructive economic and financial policies, mostly caused by former President Mubarak's and Anwar Sadat's collaboration with the IMF and the World Bank. There should be a shift in the way Egyptians consider their economy. Because Egypt always waits for the IMF or the World Bank, the EU or the United States to give some money so that they can start something new. And usually money does not go to large scale. Europe, the United States, the UN, the IMF and the World Bank will {never} finance large infrastructure projects. That's the policy. Small, small, small is beautiful. That's what they say.

But in Egypt, with the new leadership in Egypt, you have the focus on mega-projects, which is a necessity. If you want to save Egypt's economy, Egypt's entire infrastructure has to be built from scratch again. There should be new industrial and agricultural centers, which they are focusing on.

Using high technology, they try to attract the highest levels of technology, and internal financing. You know, President el-Sisi, when they wanted to build the Suez Canal, there was no money, as usual, they said. So what he did was something unique.

He went outside the central bank. He went outside the budget, and said, "I will go on TV, and I will tell the Egyptian people that we want to build this canal. It's crucial for our nation. We want you to give the money."

In 2013 I wrote a memorandum for Egypt, an Egyptian Economic Independence Document, I called it. Actually, inside Egypt, you can raise more than \$100 billion, because there are resources inside Egypt. People, even today, buy dollars. They take part of their salary, and buy dollars or gold, and keep it at home, so that financing disappears from the system. It's not reinvested in the system. People keep their money because of the unstable economic situation.

But if you encourage the Egyptian people with this kind of national development projects, which will put their kids to work,

unemployed young people, they would come out with the money.

And

this is what el-Sisi did. I wrote at the time, that they should

build a National Development Bank, not just one fund for the Suez

Canal, as they did. But as soon as President el-Sisi came on TV

and said, "We want to build this canal, but we don't have the

money. We want the Egyptian people to pay for it.” So they went out, and in one week they raised \$8 billion. And people were queuing late into the night; I met a banker last year, who said, “We had to stay open into the night, because people were queuing at the banks to buy the bonds!” Egyptians are real patriots. They love their country, but if they are encouraged by good leadership. Of course, the Suez Canal is not giving back what was supposed to be already from the beginning, because world trade has collapsed. The level of transit in the Suez Canal has gone down, not because of Egypt’s policy, but because the world economy is going down. Global trade has been collapsing. But the idea is to use the Suez Canal as a development zone. And this is what I got from people in the Suez Canal Authority – that they are not only thinking about transport of goods, but they want to utilize that route to build new industrial zones around the canal, like we showed in the development corridor idea. And, of course, Egypt has a very key role, both in the Arab world – it’s the most important Arab country – and also in Africa. Now Egypt has one big problem – it’s the demographic problem. People say that Egypt is overpopulated. That’s not true. Egypt is not overpopulated. Cairo is overcrowded! Ninety million people live on only 5% of the land of Egypt; 95% of the land of Egypt is empty. It’s not used, but it’s not overpopulated. The United States and Europe have been financing the Egyptian

government with hundreds of millions of dollars for family planning, so that women will have fewer children. But no projects

were built to expand Egypt's economic potential to accommodate to

the new generations, so that they can have new agricultural and

urban centers out in the desert!

After I was in Egypt last year, I wrote a report for a major economic conference in Egypt to attract investment; but these are

the ideas which came out of both the conference, and my observations about Egypt's role in the New Silk Road. In Egypt,

people were very negative to the idea of the New Silk Road, because they said that the transshipment on the Silk Road will take away trade from the Suez Canal – that shipments will go from Asia to Europe by land, and we will lose. So there are a lot

of people in Egypt who are actually against the idea. But I was

telling people, "Look. It's not about trade. If you have economic

development, you will need more Suez Canals to accommodate the trade. But if the world economy is not growing, there is no development, there will be no trade. And people will compete on

attracting trade into other areas."

So the idea is to develop Egypt's economy, but also contribute to more development and more trade among nations. And

it's in utilizing Egypt's position to connect to Sub-Saharan Africa, to North Africa, the Middle East, and to the Arabian Peninsula. Interestingly, after I was in Egypt, last week the Saudi King was in Egypt, and they decided to build this bridge.

At Sharm el-Sheikh, there is a connection over the Gulf of

Aqaba.

I think that the Egyptian President invited the Saudi King to support the building of this bridge between the Saudi territories

and southern Sinai, which will turn Sinai from an isolated area,

suddenly into becoming the center between two major economies.

There are now big problems in Egypt, because the President made a terrible mistake by conceding sovereignty over the Tiran

and Sanafir islands to the Saudis. There was a dispute between the two countries for many years, but President el-Sisi suddenly

declared that they are Saudi islands, and now there is a big uproar in Egypt. And the mistake was that there was no public discussion about it. The parliament didn't have anything to say

about this. So, now there will be a review of the agreement.

But

the idea of this project is very important.

Now, for Egypt to get out of that demographic box, is for Egypt to expand its economic activities into the desert. This is

the development corridor proposed by Dr. Farouk El-Baz, who is a

space scientist, and he is right now an advisor to the President.

And he designed this idea of creating the new valley, the new Nile Valley, by building railways, roads, and new urban centers.

I added these green zones, because these are actually becoming new agricultural areas that the Egyptian government wants to invest in, by creating new farmlands – they are talking about

4

million acres of land, and settling young people into these regions, and building new agro-industrial centers. But what is needed is to extend the development corridor, the black line,

into the economic zones.

This is the Africa Pass. One of our Egyptian friends, an engineer, presented this at our conference in 2012, it's the same

idea, connecting Egypt to North Africa, to Europe, and into the

Great Lakes region of Africa. Now, the Great Lakes region countries, like Rwanda, Burundi, the eastern Congo, Uganda, they

have massive problems of economic development, also because they

are very far from the transport corridors of the world. We wrote

a series of reports two years ago about the cost of shipment of a

container. The Danish shipping company A.P. Møller-Mærsk has statistics that the cost of a shipment of a container from Singapore to Alexandria is \$4,000, to Mombasa in eastern Kenya,

it becomes \$5,000; but to the capital of Uganda, it goes to \$8,000, because there are no good roads to ship that container!

Into Rwanda and Burundi it reaches \$10,600 per container. So they

cannot bear the cost of shipment of containers that maybe have technology inside them, and machines, and that is a major problem

for these so-called land-locked countries. So you need to have new lines of transport which will reduce the cost of the transport.

Now these are ideas which the African nations, the African Union, have had for many years. There are many very nice plans,

but the attitude of the rest of the world to Africa, because Africa, by itself, does not have the technology, at least, to build these projects, and there has been no willingness in Europe, or the United States, to finance, or contribute to

building the projects proposed in any of these major reports, to integrate the infrastructure of Africa and enhance economic development. Because without infrastructure, you cannot have economic development. But some of these lines are now coming on the agenda, thanks to the intervention of the BRICS nations, and also of China. For example, the Cairo-Cape Town highway idea, President Jacob Zuma of South Africa, presented this actually twice at the BRICS summit in 2013 and 2014, and he said, "This is a crucial, a key element in the development of Africa. We need to work with the BRICS nations and China, Russia and India to build these projects." There are 400 road and rail projects involved in this. But this is a big challenge, both in terms of financing, and in terms of technology. There is also the possibility of connecting the river systems of Africa for river transport, like in Europe, the Main-Rhine-Danube Rivers are an important transport artery, and development artery. In the same way, you can connect the Nile to the Great Lakes, to the Zambezi River through a number of canals, and so-called trans-modal transport systems, where you can ship from rivers to rail, and back to rivers, to lakes, and so on, in an easy way. Filling the gap which the United States and Europe have left for many, many years, now the Chinese—. Well, in Europe, we have a very problematic and twisted relationship to poverty, to

poor countries, to underdeveloped countries. Europeans look at Africa as a burden. It's a problem. How do we solve this problem?

But the problem is that the whole focus has been on aid, emergency relief, and so on, and so forth, but that really doesn't solve problems. I mean, people talk about genocide. In Africa, every year there are 4 million children who die. Now, talk about a war crime. There are 700,000 children before the age of five who die every year in Africa. So, you cannot solve

these problems with small aid projects here and there. You need

to think big. You need to provide those people with adequate transport, electricity, water systems, and this cannot be done by

so-called aid programs. In Africa 600 million people don't have

access to electricity, out of 1 billion.

But you look at the Chinese, when they look at an underdeveloped country, they see an opportunity. They see potential. They see a "win-win" strategy – new markets, new areas of development, and they should intervene in that situation.

It is the same idea that President Franklin Roosevelt of the United States had. All of his fights with Churchill were exactly

about this problem. Roosevelt told Churchill in the middle of World War II, that you British are very stupid, because you suck

the blood of the Africans, and you get pennies, you get nothing,

by sucking their blood. But if you develop Africa, as independent

nations, as modern nations, as we did with the United States, then you will gain much, much more; if you treat them as humans,

if you develop their infrastructure, schools and hospitals.

And this is exactly what the Chinese are thinking about. Out of the problem, they see an opportunity. Prime Minister Li Keqiang was in East Africa, and also Nigeria in May 2014, and immediately said, "We want to help Africa to connect all the capitals with railways," which is a big deficit problem. And they started from East Africa. And now there are projects being built from Lamu, a new port, into the land-locked South Sudan, into Uganda, into Rwanda and Burundi. And China is both financing major parts of this, but also contributing to building it, to solve the problems of the land-locked countries and the need for development.

China recently completed, it's not running yet, but part of the railway is running, from Djibouti to Addis Ababa. There is an old railway, which is not functional, built by the French colonialists, but now there is a new, electrified railway, which goes from Djibouti to Addis Ababa.

Two interesting things about this railway are, firstly, that Ethiopia is always associated with famine and food problems. Some of these problems still exist. These are on the way to being solved, but to bring food from the ports to inside the country usually took two months, because of the lack of infrastructure.

So starving people could not have food in time. Even if the food existed in the port, coming from around the world to Djibouti, it was almost impossible to bring the food to the people who needed it. Now, that food can be shipped in 10 hours, to the capital, and also to other areas. The other interesting fact about this railway is that China is not just building the railway, and

financing it, but training and educating engineers and workers to run these systems.

Now, Ethiopia has a massive infrastructure plan for connecting all the major cities of Ethiopia, with the railway and

roads. The other thing about the railway is that it is all electrified. And the Ethiopians will use all these new dams they

are building, to electrify the railway. So they don't need import

oil, and gas and diesel to run the railway system. They will domestically provide the energy to run the trains.

So, Ethiopia, I am very sure it will never be associated anymore with famine and poverty. Ethiopia is a great nation, a very proud nation. They have massive resources, but these resources have been dormant, have not been utilized. But now, with the Chinese intervention, and also India is active there, these resources will be developed.

This is just a metaphorical picture. This is the Mombasa-Nairobi railway being built by a Chinese and a Kenyan worker. In Africa, the propaganda goes that the Chinese never let

the locals work in these projects. They bring their own workers,

they bring their own engineers, their own technology, they build

the thing, and then they leave. It's not true. They always involve local workers. They train them, because they cannot run

these systems; the locals will have to run these systems themselves.

But they are also training the labor force in Uganda. They are building an Army Corps of Engineers, so that the Army can play a positive role in the development of the country.

Traditionally, the Army Corps of Engineers played a very important role, even in advanced countries. So this is part of

the same project.

Another important infrastructure project for Africa is Transaqua. Lake Chad is drying up, which is a known fact, and 30

million people are affected, because they live as fishermen, or

they have grazing land around the lake in Chad and Nigeria, and

Niger. All these countries are affected. There are 30 million people around that region, and there will be massive migration actually from the Lake Chad region. So there is an idea called Transaqua, which was developed by one of our friends, an Italian

engineer, to bring 5% of the water from the Congo River, or the

tributaries of the Congo River, and build a 2,800 km.-long canal

into the Chari River, and then flow downwards into Lake Chad, to

refill the lake; but also to have a new economic zone, and build

the Mombasa-Lagos highway, which was one of the plans I showed earlier.

So you can transform that part of Africa, which in people's minds is a complete jungle, into a new economic zone, but also to

bring water to the Lake Chad region.

Now, there are some other issues I want to address. One of the big deficits of course in Africa, is the energy consumption.

And as I said not everybody has that; the average international

level of energy consumption is about 2,800 [kw?] but that's not

equal. The only two countries which are exception are South Africa and Libya, before that. So the energy needs in Africa are

{enormous}! I mean Africa has a lot of wealth, but also the hydropower potential which has never been built. But the attitude of the Western countries, like the Obama administration, they have something called "Power Africa Initiative," that certain nations in Africa will get energy provided. But they're not talking about hydropower, they're not talking about nuclear power, they're not talking about coal or gas or so on. They're talking about so-called "renewable" or "sustainable energy." And the International Energy Agency has a criteria for access to energy, which is a modern access to energy is about 100kw-hours per year per person. And this diagram shows very ironically, that that amount will be consumed by an American in three days! But they expect Africans to live with that for a whole year! Here's just one more ironical idea: My refrigerator can consume many times as much as an Ethiopian individual. These are the criteria for President Obama's Power Africa plan, that the plan will eventually help these nations come to this line, while the real needs are that big now, and they will be that big in a few years. So, all these ideas to help Africa from the Obama administration, they're not adequate! It's just a complete bluff. It does not help, if you just look at the numbers. And this is also another irony of the Obama administration policy. These are the sources of energy for the American people, the American economy, and these are what the Obama

administration

{doesn't} want you to do. So it's "do as we say, not as we do."

So the United States produced 37% of its energy from coal, that's

forbidden for Africa; 30% produced by natural gas, that's a very

suspicious policy, because there's the carbon problem; 19%

nuclear – absolutely no nuclear for Africa; 7% hydropower – the

United States is very suspicious of hydropower projects, and so

on and so on. So what is left is solar, so-called geothermal, and biomass, which the United States produced only 0.1% of its needs. But that's recommended for Africa. [laughter]

So anyway, the idea is that if Africa joins the new paradigm shift, African nations, they have exactly, in African families and African individuals, they have exactly the same needs as we

have; as we have in Europe or in the United States. There is absolutely no difference. So they're trying to convince the Africans that they should just, maybe, if they're lucky they could get a lightbulb at home, so the kids can read, by having a

solar battery. They will not bite!

I mean, if you bring electricity to a village, what people will do, is not simply have a lightbulb, if you bring electricity

to a village, – and one of our friends made a study in India –

is that people will start to want to use new devices. They have

to have other appliances at home, you need to have a stove, so women don't have to many hours and cut trees and come home and cook with the wood, and suffocate with the smoke. Farmers will

have to have tractors. They will need to have workshops which

use electricity; people will want to have TV sets, computers. They want to build industrial projects. They will need refrigeration which is a big problem in Africa, because most of the food produced in the Sub-Saharan goes wasted because there's no refrigeration.

So just to give yourself an illusion that you will provide every African lightbulb, just forget about it! Because the needs of those people are so immense, and they will not give up on their right to have a living standard which is similar to ours.

Why shouldn't they have it? And this is what – here, in the ideology in Europe and the United States I know, they should not have this kind of technology, they should not have this kind of development in Africa, because that's not "sustainable." Which is not true. It is sustainable, if you provide the tools and the technology to do that. Actually in Africa, there are more resources than in Japan or in the United States and Europe, to sustain industrial development!

So the problem is in the policy. The problem is how they look at Africa, and how they look at the problem of poverty and so on. And that has also to change, exactly as we changed with geopolitics, we have to change our attitude to the problems of Africa, and have really the right methods to solving them, and treating African nations as equal to us, and African families as

equal to us, and African individuals as equal to us. Nobody here will give up their living standard, and live in the forest – maybe some people who do, there are some Danes and

Norwegians... [laughter] But we want to have education. We want to have warm housing, we want to have clean water; we want to have a future for our kids; we want to have trains which go on time. This is what the Africans want. You know, there's nothing

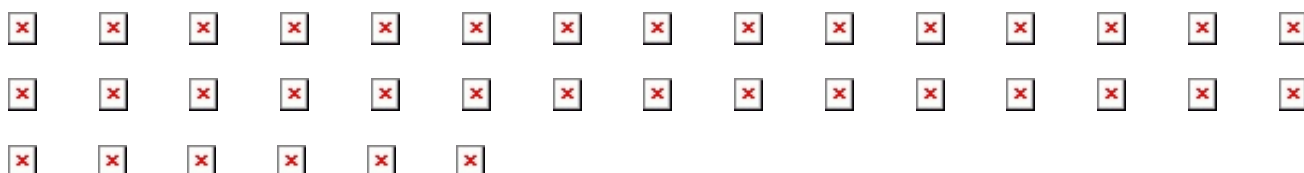
different, we're all one human race!

So, when you design policy and you say, "No, Africans should have 'sustainable energy,' not nuclear power," then you are breaking with that idea of a real human family and equality.

So

I think I'll stop here. [applause]

Dias til talen:

**Video og lyd: Seminar på
Frederiksberg:
Forlæng Den Nye Silkevej ind**

i Mellemøsten og Afrika

mandag den 18. april

med bl.a. Helga Zepp-LaRouche

og Hussein Askary

Schiller Institutet og Executive Intelligence Review holdt et seminar mandag den 18. april 2016 på Frederiksberg på engelsk.

Inkl. en diskussion om EIR's specialrapport Den Nye Silkevej Bliver til Verdenslandbroen

Introduktion: Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet i Danmark

Musik:

Fischerweise af Schubert

Ritorna Vincitor! fra Aida af Verdi

Leena Malkki, soprano fra Sverige

Dominik Wijzan, pianist fra Poland

Teksterne på originalsprogene med engelsk oversættelse

Video: Introduktion og musik

Talere: Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institutets internationale præsident, kendt som "Silkevejsdamen" (via Skype video)

Video: Helga Zepp-LaRouche

Audio: Introduktion, musik og Helga Zepp-LaRouche

Afskrift: [Et nyt paradigme for menneskeheden: Afskrift af Helga Zepp-LaRouches tale](#)

Forlæng Verdenslandbroen ind i Mellemøsten og Afrika: Hussein Askary, EIR's Mellemøstredaktør, som lige har oversat den

arabiske version af rapporten.

Den Nye Silkevej og den iranske rolle; Hr. Abbas Rasouli, først sekretær på Irans ambassade i Danmark.

Video: Hussein Askary og Hr. Abbas Rasouli.

Audio: Hussein Askary og Hr. Abbas Rasouli

Afskrift: Forlæng Verdenslandbroen ind i Sydvestasien og Afrika: Afskrift af Hussein Askarys tale

Afskrift: Den Nye Silkevej og Irans rolle: Afskrift af Hr. Abbas Rasoulis tale

Mere om Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen på dansk:

Specialrapport: Helga Zepp-LaRouche: Den Nye Silkevej fører til menneskehedens fremtid! Oktober 2014

Den kommende fusionsøkonomi baseret på helium-3. En introduktion til en kommende EIR-rapport om Verdenslandbroen.

Nyhedsorientering december 2014: Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen; Introduktion v/Helga Zepp-LaRouche

BYG VERDENSLANDBROEN FOR VERDENSFRED

Helga Zepp-LaRouche var taler ved et seminar for diplomater, der blev afholdt i Det russiske Kulturcenter i København den 30. januar 2015, med titlen: »Økonomisk udvikling og samarbejde mellem nationer, eller økonomisk kollaps, krig og terror? Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Nyhedsorientering febr. 2015.

Nyhedsorientering maj 2015 – Helga Zepp-LaRouche: Tale ved seminar i København: Den Nye Silkevej Kan Forhindre Krig

Tema: Den Islamiske Renæssance var en Dialog mellem Civilisationer, af Hussein Askary

Genopbygningsplan for Syrien: Projekt Fønix: Diskussionspunkter om Syriens genopbygning

Link: Homepage about the EIR report The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge

The English, Arabic and Chinese versions of EIR's report are available from EIR and The Schiller Institute in Denmark.

Prices for the 400-page report:

English: printed 500 kr.; pdf. 300 kr.; Arabic: printed 500 kr.; Chinese: pdf. 300 kr.

Please contact tel. 53 57 00 51 or 35 43 00 33, or si@schillerinstitut.dk

Invitation:

Terror in Europe, and elsewhere. Waves of refugees leaving countries racked by war and economic ruin, from Afghanistan to Africa. Threats of financial crash in the trans-Atlantic region. Dangers of escalating confrontation and war against Russia and China. Is there any hope for the future?

The Schiller Institute and Executive Intelligence Review, led by the ideas and efforts of Lyndon LaRouche and Helga Zepp-LaRouche, have been working for decades to create a paradigm shift, away from "geopolitics," to a new era of cooperation between sovereign nations, based on an ambitious infrastructure-driven economic development strategy – a plan for lasting peace through economic development.

In 2013, this New Silk Road and Eurasian Land-Bridge strategy was adopted by Chinese President Xi Jinping, who called it the "One Belt, One Road" policy, which now includes agreements with 60 countries. In addition, the economic development alliance among the BRICS countries, and the establishment of new credit institutions, constitute an alternative in the making.

In December 2014, EIR published a ground-breaking special report in English, The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge, the sequel to its 1996 report, which elaborates the new set of economic principles needed for world economic development. The Chinese version was issued in 2015.

Now, if there is to be a solution to the heart-wrenching suffering of the people of the Middle East and Africa, and the effects of the crisis in Europe, the New Silk Road must be extended to those regions, on its way to becoming the World Land-Bridge. The recent negotiations led by U.S. Secretary of State Kerry (despite opposition from other factions in the Obama administration), and Russian Foreign Minister Lavrov, regarding Iran and Syria, have also helped to create the political preconditions for such a new “Marshall Plan” to immediately come into effect.

There are already moves in that direction. An example of “win-win” cooperation was demonstrated during Chinese President Xi Jinping’s recent visit to Egypt, Saudi Arabia and Iran, where he confirmed China’s support for real economic development in the region, backed up by \$55 billion in loans and investments.

And on March 17, the Arabic version of EIR's report was presented in Cairo by Egyptian Transportation Minister Dr. Saad El Geyoushi, and EIR Arabic desk chief Hussein Askary, who translated the report, at a well-attended launching at the Ministry. An expanded chapter on proposals to rebuild Southwest Asia is included.

The Copenhagen seminar will present the vision of a new paradigm, instead of geopolitics, terror, war and economic collapse. Mustering the creative efforts of populations collaborating to rebuild their nations, is the only way forward.

We hope that you will be able to attend this important seminar, and join in the discussion about how this alternative can be brought about.

Links:

Introduction to the arabic-version of EIR's report by Helga Zepp-LaRouche (in English, Arabic and Danish)

Here are links to information about EIR's March 24, 2016 Frankfurt seminar, co-sponsored by the Ethiopian consulate, including the speeches of Helga Zepp-LaRouche and Hussein Askary.

Report about the Frankfurt seminar

Helga Zepp-LaRouche's speech

Hussein Askary's speech

Homepages:

Danish: www.schillerinstitut.dk

English: www.newparadigm.schillerinstitute.com

www.schillerinstitute.org

www.larouchepub.com/eiw

Arabic: www.arabic.larouchepub.com/

Other languages: [Click here](#)

Schiller   Instituttets konference i New York, 7. april 2016: At bygge en Verdenslandbro – og realisere en ægte menneskelig menneskehed

Schiller Instituttets konference i torsdags i New York City, "At bygge en Verdenslandbro – og realisere en ægte menneskelig menneskehed", markerede en succes for Lyndon LaRouches idé. Selvom flere og mere fyldige rapporter vil følge, så kan så

meget allerede nu siges med sikkerhed; nærværende rapport reflekterer kun en del af begivenhedsforløbet.

Helga Zepp-LaRouche åbnede konferencen med en omfattende og inspirerende tale med titlen, "Hinsides geopolitik og polaritet: En fremtid for den menneskelige art", i hvilken hun blotlagde den umiddelbare trussel om en udslettelseskrig og viste, at alene idéen om Verdenslandbroen, som hun sammen med sin mand udviklede i perioden under Warszawapagtens sammenbrud, kan tilvejebringe en varig garanti for fred. Hun gik videre med at skitsere en dialog mellem civilisationerne, hvor alle civilisationer i verden vil blive repræsenteret ved deres historiske, kulturelle højdepunkter, så som Weimar-klassikken for Tysklands vedkommende og et USA, som det først blev udtænkt til at være af Benjamin Franklin og Alexander Hamilton.

Helga efterfulgtes som taler af den tidligere amerikanske justitsminister Ramsey Clark (1966-67), der sammenvævede sin egen mangeårige erfaring til en redegørelse om den nyere verdenshistorie, og som understregede et alternativ til den krigspolitik, som de fleste amerikanske regeringer efter Kennedy-tiden har ført.

Den næste taler var en aldeles enestående person fra Kina, nemlig landets ledende professor i journalistik og tilligemed leder af meget andet, Li Xiguang. Professor Li har anført en pilgrimsfærd, der har varet i årtier, for Silkevejen – tværs over Centralasien og ned langs hver af de tre nord-syd ruter, og tilbage igen. Ikke færre end 500 af sine studerende har han siden 1990 ført med sig på denne pilgrimsrejse, og han har skrevet et tobindsværk om den Nye Silkevej. Skønt hans mål med Silkevejen ikke er af religiøs karakter – hans mål er de samme som LaRouche-bevægelsens – så modellerer professor Li sig selv efter de store kulturelle, kinesiske helte, buddhistmunkene Xuanzang (602-664) og dennes forgænger Faxian (337-422). Begge foretog vidstrakte og anstrengende rejser langs Silkevejen og bragte den første, reelle viden om meget af verdenscivilisationen, der især omfattede sanskrit-sproget og kulturen, samt originale, buddhistiske skrifter, med tilbage

til Kina.

Xuanzang tilbragte intet mindre end 16 år på denne rejse og vendte tilbage med 600 indiske tekster. Efter ønske fra Tangdynastiets kejser, færdiggjorde han i 646 sit 12-binds værk, "Krøniken om det store Tangdynastis vestlige områder" der er blevet en af hovedkilderne til studiet af Centralasien og Indien i middelalderen, og som danner grundlag for romanen fra det 17. århundrede, "Rejsen til Vesten", en af de fire store, klassiske, kinesiske romaner.

Der vil senere komme rapporter fra eftermiddagens session, der satte fokus på rumprogrammet, og som blev indledt af Kesha Rogers med en levende præsentation. Sessionens højdepunkt var en spørgsmål-svar-session over Skype med Lyndon LaRouche. LaRouche førte de fleste af spørgsmålene tilbage til kardinalspørgsmålet, nemlig, at forandringer i det fysiske system, og i menneskehedens fremtid, skabes af selve det tænkende menneskelige intellekt; det er der intet dyr, der er i stand til. Menneskeheden organiseres gennem sine egne handlinger af denne art; det er disse, der leder til enten succes eller fiasko. Dette er kendetegnende for den sande videnskabsmands intellekt, som Einstein eksemplificerer. Men denne redegørelse er blot en karakteristik; de faktiske svar bør studeres i detaljer.

Flere end 200 mennesker var mødt frem, kernemedlemmer ikke medregnet. Omkring et dusin fremmede lande fra Europa, Asien og Afrika var repræsenteret, enten ved diplomater, kulturelle forbindelser eller på anden vis. Mange musikere deltog, og mindst fem mennesker fra Brooklyn kirken, hvor vi opførte Messias i påsken. Dette er muligvis den største konference, vi nogensinde har holdt.

Som konklusion skal det siges, at denne konference markerer en sejr for en af Lyndon LaRouches ideer: nemlig Manhattan-projektet, som han præsenterede tilbage i oktober 2014. Og dog blev han dengang, i lighed med Einsteins berømte udtalelse om Kepler i 1930 på 300 års dagen for dennes død, "ikke støttet af nogen og kun forstået af ganske få". Lyndon LaRouche, der skabte det Strategiske Forsvarsinitiativ og senere sammen med

sin kone skabte den Eurasiske Landbro, har endnu engang skabt en ny og fuldstændig anderledes original idé. En idé, som atter har vist sig at være gyldig.

Klik her for videoerne og afskrifterne på engelsk.

Forlæng Den Nye Silkevej til Mellemøsten og Afrika. Tale af Helga Zepp-LaRouche på EIR-seminar i Frankfurt, 23. marts 2016

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Tak, og velkommen til. Alt imens dette seminar er helliget løsninger til verdens presserende problemer, kræver de dramatiske begivenheder naturligvis at jeg kommenterer dem. Og idet jeg berører disse forskellige eksistentielle trusler mod vor civilisation, ønsker jeg blot at sige, at løsningerne er indenfor rækkevidde, og afhænger helt og holdent af vore handlinger. Så dette er ikke noget akademisk seminar, men et udkald til virkeligt at gå over til at implementere, hvad vi vil præsentere i løbet af eftermiddagen.

Jeg tænker, at man nu kan sige, at vi har en eksistentiel civilisationskrise. Hvis man ser på alle de forskellige kriseramte områder, og de forskellige temaer – flygtningekrisen, den

finansielle krise, krigsfaren, og – i det mindste i den transatlantiske verden – kulturelle kriser, kan man faktisk sige, at vor menneskelige art bliver prøvet: Er vi moralsk egnet til at overleve? Er vi intellektuelt i stand til at forstå, og gribe, de løsninger, der eksisterer? Eller er vi dømt til at fortsætte den nuværende kurs, der styrer mod katastrofe.

Nu er det helt åbenbart vigtigt at korrigere nogle udlægninger af, hvordan visse udviklingsforløb bliver præsenteret for offentligheden. Og lad mig blot kort berøre, hvad der skete i Bruxelles i går, og som klart vedrører enhver – truslen fra terrorisme – hvilken nu præsenteres af de officielle regeringer, som at vi er nødt til at opgive datasikkerhed, at vi må have mere centralisering, at vi må opgiver friheder. Og jeg vil modsætte mig dette med henvisning til, at da angrebet på Charlie Hebdo fandt sted for godt et år siden i Paris, sagde tidligere formand for det amerikanske senats 9/11 kommission Sen. Bob Graham [D-FL], at hvis de famøse klassificerede 28 sider vedrørende Saudi Arabiens rolle i det oprindelige september 11.-angreb var blevet offentliggjort, ville Charlie Hebdo terrorangrebet ikke være sket.

Nu er det klart, at man ikke kan diskutere truslen om terror, og hvad der skete i Bruxelles, uden at se på Saudi Arabien og Qatars rolle i at understøtte Wahhabi Salafisme; og naturligvis det faktum, at Tyrkiet – helt frem til i dag -, køber olie af ISIS, og støtter ISIS med våben og udstyr. Talskvinde for det russiske udenrigsministerium, Maria Zakharova, sagde netop i går, at dobbeltmoralen hvad angår terrorisme må høre op. At man ikke kan støtte terrorisme i den ene del af verden, og så ikke

forvente, at den dukker op på andre dele af planeten. For nu bare at give jer et eksempel, d. 15. marts, for et par dagen siden, bombede koalitionen ledet af Saudi Arabien en markedsplads i Mustaba, i det nordlige Yemen, hvilket forårsagede, at 120 mennesker blev dræbt, heraf 20 børn, og 80 blev såret, og dette blev ikke nævnt med et eneste ord i de vestlige medier. Disse ofre er ligeså meget mennesker, som ofrene i Bruxelles.

I lyset af hvad jeg lige sagde, er også det faktum, at EU lægger alle sine æg i aftalen med Tyrkiet om at løse flygtningekrisen, totalt latterligt. Selv de neokonservative Eric Edelman og Morton Abramowitz, begge tidligere amerikanske ambassadører i Tyrkiet, sagde, at Erdogan-regeringen ikke fungerer, at det er et autoritært regime, der er ved at kollapse økonomisk, og som fører borgerkrig mod deres egen befolkning, nemlig Kurderne.

Så hvis EU derfor siger, at vi er nødt til at løse flygtningekrisen gennem en aftale med denne regering, mens FN højkommisæren allerede har sagt, at den massedeportation af flygtninge, der nu foregår, fra Grækenland til Tyrkiet er ulovlig. Og at det desuden ikke fungerer, idet der på førstedagen efter at denne aftale trådte i kraft, landede 1662 flygtninge i Grækenland, der søgte nye ruter, nye øer og især [den syriske] befolkning af flygtningene er meget bange for at blive sendt tilbage i armene på ISIS.

Nu har FN's Menneskerettighedskommission samt Læger uden Grænser stoppet deres arbejde med flygtningene i protest, fordi de siger at det er uholdbart, og at det ikke fungerer. FN's Menneskerettighedskommission sagde også, at de såkaldte 'hotspots', der ifølge EU antages at løse flygtningekriser, er blevet gjort

til detentionslejre. Familier har ikke tilladelse til at forlade deres indkvartering, der *de facto* er blevet gjort til fængsler.

'United Left' i Spanien forfølger en kriminel retssag imod premierminister Rajoy på grund af hans forsvar af EU-Tyrkiet aftalen, idet man siger, at dette er en undladelse af at hjælpe, dette er deportation af mennesker, der har ret til, i det mindste, et check af, om de har ret til asyl, og dem kan man ikke bare sådan deportere.

Andre medier, som dem i Ungarn, der er under angreb af EU, siger, "hvad skete der med de humanistiske rettigheder og værdier i den Europæiske Union?"

Vores præsident Joachim Gauck for indeværende på tur til Kina, hvorunder han bringer overtrædelser af menneskerettigheder i Kina op. Hvis det ikke var så tragisk for folk, der er ofre for EU's politik, ville det være en farce.

Lad mig om Kina blot sige dette: Som svar på anklager om krænkelse af menneskerettigheder udsendte Kina deres egen rapport om overtrædelse af menneskerettigheder i USA, som går ind i fortsatte krige i Mellemøsten baseret på løgne og dræber med droner, og siger, at det i lyset af alt dette er latterligt, at USA stadig spiller rollen som dommer i menneskerettighedssager.

Omvendt har Kina løftet 900 millioner mennesker ud af fattigdom. I mine øjne har de gjort mere for menneskerettigheder end nogen som helst, der anklager dem for krænkelse af menneskerettigheder. Fordi hvis man ser på EU og USA, stiger andelen af fattige mennesker hele tiden; i USA er tallet 50 millioner og stigende; og et element af den nye

femårsplan for Kina er at lindre fattigdommen – for Kinas vedkommende i år 2020, og verdensomspændende i år 2025.

Så derfor, har man brug for at anlægge et andet synspunkt, end hvad, der præsenteres af medierne.

Lad os nu se på et andet "spin" og stor løgn: Der er den store historie om, at Kina skulle være ansvarlig for den finansielle turbulens i markederne, at den kinesiske økonomi skulle være ved at kollapse, at den Nye Silkevej er ved at 'floppe'. Se på situationen i Europa: ECB-chefen Mario Draghi satte ikke alene rentesatsen ned til 0, – endda negativ rentesats for banker, der ønsker at parkere penge i ECB; men han taler nu åbent om "helikopter penge." Som I ved, betyder "helikopter penge" at kaste penge ud af helikoptere for at oversvømme markedet med likviditet. Og selv Otmar Issing, der så vidt jeg ved er en trofast monetarist, den tidligere cheføkonom for ECB, sagde "dette er en ødelæggende idé; en centralbank, der giver penge ud gratis, er næppe i stand til nogensinde at genvinde kontrollen over markederne. Dette er total mental uorden."

Heldigvis er redningsbåden for den synkende Titanic – den europæiske og amerikanske økonomi – allerede til stede, i form af tilbuddet fra Kina om den Nye Silkevej: "Ét bælte, én vej" – politikken. Denne blev fremlagt af Xi Jinping for to år siden i Kasakhstan, og har siden da taget en dramatisk udvikling. Der er nu over 70 nationer, der har udtrykt konkret interesser i at samarbejde med Silkevejen, og over 30 lande har underskrevet meget konkrete aftaler om mange, mange projekter.

Den Nye Silkevej, som Schiller Instituttet har ført kampagne for igennem 25 år som vores svar på

Sovjetunionens kollaps, er en komplet anderledes model. Den er baseret på, hvad præsiden Xi Jinping kalder "win-win" politik: at lande samarbejder om fælles projekter på basis af indbyrdes interesse, komplet respekt for andre landes suverænitet. Naturligvis forfølger Kina det i sin egen interesse, men tilvejebringer så hvad der også er i de deltagende landes interesse.

Nu sagde Udenrigsminister Wang Yi fornyligt, at "den Nye Silkevej er Kinas idé, men at den skaber muligheder for hele verden." Og det er afgjort den nye model for relationer mellem alle lande. For indeværende går den kinesiske intra-asiatiske handel frem med høje vækstrater. Imidlertid lider relationerne med Europa og USA, ikke på grund af Kina, men på grund af den økonomiske og finansielle tumult indenfor EU og USA. Men det kinesiske lederskabs respons herpå er, at vende krisen til en mulighed ved at fremme den interne kinesiske økonomi til det næste kvalitative spring gennem innovation og skabelse af nye industrier samt opgradering af det teknologiske niveau af arbejdsstyrken, og ved den nyligt afsluttede Nationale Folkekongres, hvor man præsenterede den 13. femårsplan, brugte premierminister Li Keqiang ordet "innovation" 61 gange i hans tale. Han sagde, at hans sigte er at vende Kina fra at være en kvantitets-forhandler til at være en kvalitets-forhandler, grundlæggende at gøre Kina til en videns-intensiv økonomi. Og hvis man for eksempel ser på et af kinesernes eksport-flagskibe, dets højhastighedstog, har Kina bygget 125 km. normal jernbane, men omkring 20.000 km. hurtigtog. De ønsker at have 50.000 km hurtigtog i år 2025, og vil forbinde hver større by i Kina med hurtigtogs-systemet.

Jeg kan fortælle jer, at jeg rejste med hurtigtog på forskellige måder i Kina: Disse tog kører med omtrent 310 km/timen, de løber meget jævnt, de ryster ikke, man hører ingenting. Det er en excellent teknologi, og det er et af Kinas eksport-flagskibe.

Så konceptet med bygningen af Ét bælte, én vej, hvilket i Asien også kaldes den "asiatiske konnektivitet" er særdeles meget attraktivt. Det betyder grundlæggende særdeles høj teknologi. Wu Ji, som er direktør for CAS – det Nationale Rum Videnskabs Center, har netop sagt "rumvidenskab er uadskilleligt fra Kina innovationsdrevne udvikling. Hvis Kina ønsker at være en stærk global nation, må det ikke alene forfølge sine egne umiddelbare interesser, det må også bidrage til menneskeheden. Kun på denne måde kan Kina opnå virkelig respekt i verden."

Hvor avanceret det kinesiske rumprogram er, kan man for eksempel se af det faktum, Kinas næste månemission til næste år vil gå til bagsiden af månen, hvilket betyder at landingsfartøjer og månebiler vil lande der, hvilket aldrig har været gjort før. Og bagsiden af månen vil give et nyt vindue til rummet, fordi man der, fri for udstråling og støj fra Jorden, på en meget konkret måde kan udvikle en langt bedre forståelse af, hvad der foregår i det nære univers.

Kina gør alt rigtigt nu – jeg siger ikke alt, men mange, mange ting gør de rigtigt ved simpelthen at gøre, hvad Tyskland plejede at gøre, da Tyskland gik fremad. Shang Fulin, formanden for den Kinesiske Bankreguleringskommission sagde ved en bestemt lejlighed fornylig, at Kina fra nu af vil beskatte spekulative pengetransaktioner med, hvad man her

ville kalde, en "Tobin skat"; man vil fremme små og mellemstore industrier; man vil fremme, at sparebanker yder kredit til disse småindustrier, hvilket er hvad den tyske Mittelstand plejede at være, og hvilket gjorde Tyskland velhavende. Og "grundlæggende er det topprioriteten for den finansielle sektor, at støtte udviklingen af realøkonomien", sagde Li Keqiang videre. Det set i forhold til, og det er nu mine egne ord, Mario Draghi's trykning af penge alene for spekulative formål.

Nu, for bare to uger, eller 10 dage, siden, kom jeg tilbage efter en stor konference i New Delhi. Det var Raisina Dialogen, der nu overgår til at blive en årlig konference organiseret af den indiske regering, og der, kan jeg forsikre for, ønskede mange af talerne fra asiatiske lande, fungerende udenrigsministre, tidligere præsidenter, ledere af førende institutioner, alle ønskede de integration med Ét bælte, én vej – politikken, fordi de har indset, hvad den Nye Silkevej betyder for lande som Sri Lanka, Bangladesh, Nepal, Bhutan, Afghanistan, at det indebærer, at de kan importere den kinesiske model for økonomisk udvikling, og gentage hvad Kina har gjort, med den rivende økonomiske udvikling, de har gennemgået i de seneste 40 år, i særdeleshed i de sidste 25 år.

Schiller Instituttet foreslog allerede for nogle år siden, nemlig i 2012, at den eneste måde hvorpå man stopper terrorisme, og nu i de seneste år, hvorpå man stopper flygtningekrisen, er ved at bringe udvikling til Sydvestasien, til Afrika. Fordi kun hvis man har et omfattende udviklingsprogram for de lande, der er blevet destrueret af krig eller mangel på udvikling, som det er tilfældet i Afrika, kun

hvis metoden med den Nye Silkevej tages i anvendelse for Mellemosten og for Afrika, kan disse problemer løses. Og dette er nu på bordet.

Jeg tror, at med besøget af præsident Xi Jinping i Teheran for fire eller fem uger siden, hvor han præsenterede den Nye Silkevej. Kort efter hans besøg ankom det første Silkevejstog fra Yiwu, i Kina, til Teheran med 32 containere, tror jeg og Xi Jinping sagde, at den Nye Silkevej er et koncept, der kan udvides til at omfatte hele den Sydvestasiatiske region. Irans præsident Rouhani sagde umiddelbart, at Iran ønsker et samarbejde. Ved denne konference i New Dehli, hvor jeg deltog, sagde den tidligere Afghanske præsident Karzai, at Afghanistan må blive et knudepunkt i den Nye Silkevej, og forbinde Asien med Europa, og andre ledende talere var inde på det samme.

Nu vil jeg gerne sige, og I vil også høre om det fra andre talere, jeg antager, at den eneste måde hvorpå vi vil komme ud af kriserne, er ved at vi udvikler Mellemosten sammen med Rusland, Kina, Indien, Iran, Ægypten og andre lande i regionen, og at vi får Tyskland, Frankrig, Italien, USA og alle andre lande til at samarbejde i, hvad jeg ville kalde for, en "Marshall-plan – Silkevejs-perspektiv for Mellemosten og Afrika." Jeg nævner alene "Marshall-plan", ikke fordi det er ment som et koldkrigs-instrument, som Marshall-planen egentlig var, men fordi det minder folk i Europa om, at man kan rekonstruere lande, der er blevet ødelagt af krig, med økonomisk udvikling, og at det er den eneste måde, hvorpå vi kan standse flygtningekrisen. Fordi kun hvis man giver folk tilskyndelse til at genopbygge deres egne hjemlande, og man giver unge mennesker et perspektiv af håb – om at blive læge,

videnskabsmand, lærer, – at man kan udtørre kilderne til terrorisme. Og det er en konkret plan, som nu er på bordet. Og enten får vi europæiske institutioner til at gå med på dette initiativ, eller også knuser vi ind i væggen.

Så dette var, hvad jeg til at begynde med, ønskede at sige.

Et håb for USA og Europa: Asiens og Ruslands lederskab

21. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Kollapset af de transatlantiske landes finanssystemer er nært forestående. Det er netop blevet signaleret i Den europæiske Centralbanks chefs meddelelse om, at de nu undersøger at kaste »helikopterpenge« ind i bankkonti i hele Europa; og i den tyske Centralbanks chefs eksplosive offentlige udbrud imod denne inflationsskabende plan. Centralbankerne har forsøgt enhver form for bailout i syv år, og finanssystemerne er nu ved randen af et gennemgribende kollaps.

Nationerne må nu dramatisk og omgående ændre deres politik for at redde deres økonomier og befolkninger fra Wall Streets og City of Londons kollaps.

Og der er kun én kurs for ændring, der vil lykkes: den politik, der er modelleret efter præsident Franklin Roosevelts politik – med nedlukning af Wall Streets kasinoer og udstedelse af statslig kredit til produktive formål – men koordineret på globalt plan.

Til at gennemføre dette kan lederskabet kun komme fra Asien: fra Kina, Rusland og Indien.

Kina er i færd med at bygge landbroer tværs over Eurasien og ind i det kollapsede Europa, og endda muligvis ind i USA via Beringstrædet. Inden for to år planlægger Kina at landsætte et rumfartøj på Månens bagside og observere og undersøge universet på måder, der hidtil ikke har været muligt fra Jordan eller fra fartøjer i kredsløb. Kina og Indien er nu verdens mest dynamiske rumnationer.

Kinas »Nye Silkevejspolitik« med udstedelse af kredit og opbygning af broer, der spænder over kontinenter, med ny, økonomisk infrastruktur, står måske også på randen af at bringe økonomisk udvikling til Mellemøsten og Nordafrika. Dette er fundamentet for en varig fred og stabilitet. At føre den Ny Silkevejs udvikling gennem Mellemøsten og Nordafrika, og erklære ørkenen krig, er det eneste udviklingsperspektiv for hele denne region. Og det er den eneste basis for at vende Europas »flygtningekrise« omkring.

Vladimir Putins initiativ i Syrien har vendt kursen for anliggender i Mellemøsten hen mod en forhandlet fred og stabilitet, for første gang, siden George W. Bush' katastrofale krig i Irak.

Dette er lederskab.

Den ganske lille styrke, der har katalyseret dette lederskab, har været LaRouchePAC og Schiller Instituttet. Hen over 30 år er Lyndon og Helga Zepp-LaRouches politik med den »Eurasiske Landbro« blevet Kinas politik, især over for Rusland og Indien. I et gennembrud i sidste uge i Cairo blev det offentligt Egyptens politik, gennem en konference med repræsentant for Schiller Instituttet Hussein Askary og Egyptens transportminister som hovedtalere.

Ved afgørende konferencer 23. marts i Frankfurt og 7. april i New York City vil denne politik blive forelagt europæiske

nationer og USA: Gå med i Den nye Silkevej, tag lederskabet i Asien og samarbejd med det, eller gå ind i en håbløs bankerot. Alt afhænger af disse begivenheders succesfulde indflydelse.

Foto: Begyndelsen af Silkevejen, Xian, Kina. Kinas nye økonomiske Silkevejs-udviklingspolitik, »Ét bælte, én vej«, er åben for tilslutning fra alle nationer. (CC BY-SA 2.0)

Helga Zepp-LaRouche sender en hilsen til musikaften på Manhattan i anledning af Friedrich Schillers fødselsdag

De fleste mennesker er så bebyrdet med at sørge for deres elementære livsfornødenheder, at de ikke ønsker, og ikke kan klare den yderligere byrde, det er, at tænke. De er derfor tilbøjelige til at overtage deres meninger fra en eller anden gruppe, som de tilhører, det være sig kirke, præst, klub, deres samfundsklasse, medier eller en hvilken som helst anden gruppe. For at være i besiddelse af visdom, være klog, og for at elske visdom, må man allerede være i besiddelse af visdom for at påskønne den.

GDE Error: Requested URL is invalid

Lev op til denne historiske stund – det er måske menneskehedens sidste chance. Af Helga Zepp-LaRouche

Tale ved Schiller Instituttets konference i New York, 12. sept. 2015: Skabelsen af et fredsparadigme. " ... ved disse mennesker ikke, at der findes en højere lov, der vil hævne denne uretfærdighed? Og jeg mener, at jeg genkaldte Ibykus-digtet (Ibykus' Traner) af Friedrich Schiller; jeg sagde; »Kender I ikke til den lektie, at, hvis man begår en forbrydelse, så findes der noget, der kaldes Erinyerne, hævn gudinderne, der vil komme over dig?«

[Læs også Lyndon LaRouches indledende indlæg her:](#)

Download (PDF, Unknown)

Lyndon LaRouche:

**»Den kommende, internationale
forsamling er afgørende –
måske menneskehedens sidste
chance«**

**Schiller Instituttets
konference i New York, 12.
september 2015:
Skabelsen af et
fredsparadigme**

Den kommende, internationale forsamling er derfor absolut afgørende. Det er ligeledes absolut afgørende, at vi bidrager med vore evner til at gøre denne kommende forsamling, denne store forsamling, til en succes. For dette kunne være menneskehedens sidste chance. Det er det ekstreme synspunkt, men ting, der tilnærmer sig dette, er der.

Følgende er et udskrift af Lyndon LaRouches indledende indlæg til konferencen:

Dennis Speed: Jeg er Dennis Speed, og på vegne af Schiller Instituttet vil jeg gerne byde jer alle velkommen til dagens konference: »Skabelsen af et fredsparadigme: En Ny Æra for menneskeheden, i hvilken vi alle bliver virkeligt menneskelige«. Konferencen vil forme sig som et symposium, og vi begynder med det samme med vores første taler, stiftende redaktør af *Executive Intelligence Review*, økonom og statsmand, hvem I alle kender, hvem de fleste mennesker

elsker, og hvem nogle mennesker er dødsens rædde for, Lyndon LaRouche.

Lyndon LaRouche: Jeg er lettet over, at jeg får endnu en chance for at mødes med vores kære ven her, og jeg er virkelig beæret over hans tilstedeværelse her på dette tidspunkt (formentlig en reference til Ramsay Clarke, der taler umiddelbart efter Lyndon LaRouche, -red.).

Det spørgsmål, vi er forelagt, er sandsynligvis et af de mest betydningsfulde i moderne historie generelt. Vi befinder os på randen af en generel, seminuklear krig, på global skala. Det betyder ikke, at dette nødvendigvis vil ske, men det betyder, at de handlinger, vi må tage for at forhindre dette i at ske, er meget krævende, og også meget presserende. Vi har nu, i USA, anledningen til at fremlægge, hvad sagen er i denne situation. Problemet er ... lad mig sige det således, der er en tidsplan at tage hensyn til ... Ved denne uges slutning, og i begyndelsen af næste uge, står en af de mest betydningsfulde udviklinger i moderne historie for at udspille sig. Den vil udspilles under denne nye forsamling af den internationale bevægelse for fred, hvilket er den bedste benævnelse for det. Fra dette tidspunkt må vi indse, at det er tilfældet. Vi er på tærsklen til termonuklear krig. USA's præsident, Obama, er en af de førende instrumenter, der leder verden hen imod en atomkrig, og dette betyder generelt en form for udslettelseskrig. Denne ting, der vil ske, i begyndelsen af næste uge, er sandsynligvis absolut nødvendig, for at undgå faren for en atomkrig. Vores præsident er selvfølgelig nøglen, den største kilde til denne trussel i øjeblikket. Ikke som person, men som et individ, der er præsident for USA, og med mindre han suspenderes under bestemmelserne i det 25. forfatningstillæg, kan han stadig udløse en atomkrig på global skala. Et fuldt potentiale for dette eksisterer nu. Og derfor, det, der vil ske i den kommende uge, i næste uge, og fremefter fra denne periode, vil blive afgørende for, hvorvidt verden er parat til at forhindre lanceringen af en atomkrig. Det er det,

spørgsmålet drejer sig om.

Der er mange aspekter i dette, for spørgsmålet er, hvorfor lod menneskeheden overhovedet sig selv blive involveret i dette rod. Jamen, der var problemer, falske, i den måde, folk tænkte på, f.eks., siden begyndelsen af det tyvende århundrede er den måde, vi lever på, blevet mere og mere degenereret. Folk er ikke helt så begavede, eller bekymrer sig ikke helt så meget om menneskeheden, som de gjorde ved afslutningen af det foregående århundrede. Dette er derfor et presserende spørgsmål. Vi må erkende, at den måde, vore skolesystemer, vore uddannelsessystemer, vores økonomiske system sådan, som det er organiseret, vore levestandarder, vore standarder for uddannelse af unge mennesker; alle disse ting er blevet sat på spil siden begyndelsen af det tyvende århundrede, da denne forandring fandt sted. Så vi har nu nået det punkt, hvor spørgsmålet om det tyvende århundrede er blevet til et punkt, hvor regningen skal betales. Vi må nu bruge dette øjeblik, med denne nye, internationale forsamling, som er fuldt ud klar over – dens bedste folk er klar over, hvad implikationerne af denne nuværende situation er. Vi må derfor arrangere en runde, især i USA, men også i hele verden, for at forhindre lanceringen af en atomkrig. Det er, hvad Obama repræsenterer! Og at få ham taget af dagsordenen ved hjælp af det 25. forfatningstillæg er en absolut forudsætning for menneskehedens almene sikkerhed i dag. Den kommende, internationale forsamling er derfor absolut afgørende. Det er ligeledes absolut afgørende, at vi bidrager med vore evner til at gøre denne kommende forsamling, denne store forsamling, til en succes. For dette kunne være menneskehedens sidste chance. Det er det ekstreme synspunkt, men ting, der tilnærmer sig dette, er der. Det har været under opbygning, lige siden Franklin Roosevelt forlod præsidentembedet; der har – på trods af gode præsidenter, der har været et par stykker – men på trods af disse præsidenter og andre repræsentanter for vores regering, har den generelle karakteristik af vores regering været en degenerativ udvikling. En degeneration af alting. En

degeneration med hensyn til vores Forfatning, og hvad den betyder. Denne begivenhed, der skal forsamles i den kommende uge, er derfor det, vi alle må koncentrere os om, ikke blot internt i USA, men også globalt. Der er bevægelser i verden, der kan gøre dette, men de må bringes sammen, og kræfter af en anden mening må indskrænkes. Det er, hvad jeg mener, situationen er. Hvad jeg ser, eller hvad jeg frygter.

Dennis Speed: Mange tak.

Hele konferencen kan ses her:
<https://www.youtube.com/watch?t=15&v=mI7CTSrsUt8>

Helga Zepp-LaRouches tale begynder 34:00 min. inde.

**International mobilisering
for at stoppe den umiddelbare
fare for 3. Verdenskrig.**

**SÆRLIG SCHILLER INSTITUT
KONFERENCE,**

New York, lør., 12. sept.

2015:

Vær med live på YouTube

Denne konference i New York den 12. september er skabt som en vigtig del af en international mobilisering for at stoppe den umiddelbare fare for en konfrontation med Rusland og Kina, og

for at formulere varige løsninger på globale konflikter og krig.

Schiller Instituttet cirkulerer en indtrængende appel (på fem kontinenter) med titlen: Stop den akutte fare for 3. Verdenskrig!

**Vi opfordrer dig indtrængende til
at underskrive og cirkulere
appellen.**

Download (PDF, Unknown)

**Ny Schiller Institut-
konference i New York 12.
sept.:**

**Alles øjne er rettet mod den
kommende FN-generalforsamling**

Se [Live Stream](https://larouchepac.com/20150908/schiller-institute-conference-creating-peace-paradigm-new-era-mankind-where-we-all-become) her:
<https://larouchepac.com/20150908/schiller-institute-conference-creating-peace-paradigm-new-era-mankind-where-we-all-become>

This September 12th conference is designed as an important part of the international mobilization to stop the immediate danger of confrontation against Russia and China and to give voice to permanent solutions to global conflicts and war. The

event's feature presentation will be a dialogue between American Statesman Lyndon LaRouche, former U.S. Attorney General Ramsey Clark, and former U.S. Senator and 2008 Presidential candidate Mike Gravel, who made history in 1971 when he read a significant portion of the Pentagon Papers into the public record. With all eyes on Manhattan on the [eve of the U.N. General Assembly](#) and Pope Francis' first visit to the United States, Mr. LaRouche's intervention into Manhattan, to shape the debate about the very existence of the future of mankind, is something you do not want to miss. Join the discussion, tune in live, this Saturday the 12th, at 2:30 pm eastern.

The full Schiller Institute invite can be viewed [here](#).

**Schiller   Institutts
konference i Paris 13.-14.
juni 2015:
Opbyg verden i BRIKS-æraen:
Alle videoindslag**

Se indslagene her.

Festaften, Schiller Institut- konference oktober 2014, Frankfurt: Fidelio

Fidelio, Op. 72, Ludwig van Beethoven

Festaften, Schiller Instituttets Konference 18.-19. oktober, 2014, i Frankfurt, Tyskland.

Schiller   Instituttets konference i Paris 2015: 4 Indslag med klassisk musik: Bach, Brahms, Mozart

---

**Trailer: Schiller
Instituttets konference i
Paris, 13.-14. Juni 2015:
Opbyg verden i BRIKS-æraen**

**Helga Zepp-LaRouche:
Skab en Ny Renæssance
Tale ved Schiller**

Instituttets konference i Paris

I hvert fald, jeg vil komme frem til den pointe, at vi har en civilisationskrise, der virkelig er altomfattende. Vi har nu nået et punkt i menneskehedens historie, hvor vi enten kan foretage et kvalitativt spring ind i et fuldstændigt nyt paradigme – og et nyt paradigme, det kan man finde historiske eksempler på, som man kan studere. Eksempler, hvor man havde en sammenbrudskrise, som i det fjortende århundrede i Italien, i hele Europa, faktisk.

Download (PDF, Unknown)

NYHEDSORIENTERING JULI: Finanssystemets døds kamp, et nyt paradigme nu!

Det eneste, der kan give Grækenland en fremtid, vil være en gældssanering, hvor man afskriver en stor del af gælden, der under alle omstændigheder ikke kan betales tilbage, og som er opstået på svindelagtig vis.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche: Genopbyg verden i BRIKS-æraen Hovedtale ved Schiller Instituttets konference i Paris, 13.-14. juni

– For dette er ikke en akademisk konference. Dette er en reel indsats for at intervenere på et tidspunkt, hvor det er meget tydeligt, at de ledende institutioner i G7, for eksempel, og som netop har afholdt et topmøde, er totalt mislykkedes i at løse disse for civilisationen eksistentielle farer.

Download (PDF, Unknown)

Se hele konferencen her.

Rapport fra Schiller Instituttets Konference: »Genopbyg verden i BRIKS- æraen«, Paris, 13.-14. juni,

2015

17. juni 2015 – Den 13. og 14. juni var fremtrædende repræsentanter fra tre af de i alt fem lande, der udgør BRIKS (den fem lande er Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) – med samt lande, der er associeret med dem – indbudt til Paris for at tale på en exceptionel, international Schiller Institut-konference over temaet: »Genopbyg verden i BRIKS-æraen«.

Formålet med konferencen, der samlede omkring 500 mennesker, var at bringe fremskridtets vinde, der nu blæser over BRIKS og deres allierede, til Frankrig og Europa. Dette vil hjælpe Europa med at rejse sig mod en international orden, der ikke har mere at tilbyde ud over en tilbagevenden af Imperier; alles krig mod alle; og den systematiske udplyndring af befolkninger og offentlige goder.

Konferencen angreb skarpt »klimaforandrings«-svindlens udbredelse af Malthusiansk filosofi, og det internationale klimatopmøde (COP21), der i øjeblikket forberedes i Frankrig. Denne Malthusianske filosofi er BRIKS-udviklingens, og resten af verdens, dødsfjende.

Krig – eller fred gennem økonomisk udvikling?

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, holdt konferencens hovedtale (kommer snarest i dansk oversættelse, -red.), hvor hun skitserede de farer, der ligger foran os. Disse farer er en finanskrise, der hurtigt kunne blive til en implosion af systemet i takt med, at vi bevæger os nærmere det endelige spørgsmål om den græske krise i slutningen af juni; samt den voksende trussel om krig, inklusive atomkrig, med Rusland og Kina. Kilden til dette

krigsfremstød i den angloamerikanske lejr er den neokonservative ideologi, PNAC (Projekt for a New American Century), der proklamerer, at ingen anden magt må være rival til Det britiske Imperiums angloamerikanske, globale magt.

I denne sammenhæng talte fr. LaRouches mand (via video), den amerikanske politiske skikkelse, statsmand og økonom, Lyndon LaRouche, til forsamlingen. I sin tale støttede han den protest, som tre højtplacerede tyske, politiske personligheder har udtalt: to tidligere tyske kanslere, Helmut Schmidt og Gerhard Schröder, samt den aktuelle udenrigsminister, Frank-Walter Steinmeier – en protest imod det faktum, at kansler Merkel har nægtet at invitere Vladimir Putin til det seneste G7-topmøde.

Fr. LaRouche var imidlertid optimistisk i sin præsentation af BRIKS, den kinesiske præsident Xi Jinpings Nye Silkevej og den Eurasiske Økonomiske Union, som alternativerne til disse farer. Hun bemærkede også, at hendes Institut i de seneste 25 år har bidraget til at bygge disse alternativer ved, siden tiden for Berlinmurens fald, at foreslå en international orden for fred i det 21. århundrede gennem gensidig udvikling – baseret på lanceringen af infrastrukturkorridorer tværs over Eurasien.

Rusland, Kina og Indien

Repræsentanterne for Rusland, Kina og Indien (de tre eneste BRIKS-lande, der var til stede på konferencen, idet Brasilien og Sydafrika ikke kunne sende repræsentanter), gave konferencen en følelig idé om den »polycentriske« verden, fosterlegemet til den nye, mere retfærdige, internationale, økonomiske orden, som de kæmper for. Den er nu ved at manifestere sig i et åndeløst tempo. Irans ambassadør til Frankrig, Hans Excellence Ali Ahani, sendte også et budskab, der indikerede, at Irans Islamiske Republik er »villig og rede

til at samarbejde med BRIKS-landene for at bidrage til at hjælpe med og samarbejde om løsningen af regionale og globale problemer«.

I april måned tiltrådte Rusland som udøvende præsident for BRIKS, og hr. Leonid Kadyshev, ministeriel rådgiver ved den Russiske Ambassade i Paris, opregnede de prioriteringer, som det russiske præsidentskab vil annoncere på det kommende BRIKS-topmøde i Ufa (Rusland) den 9. og 10. juli.

Før topmødet træder sammen, vil den Nye Udviklingsbank (NDB) og Valutareservefonden (Contingent Reserve Arrangement (CRA)), der blev vedtaget på topmødet i Fortaleza i 2014, blive lanceret, eftersom processen med ratificeringen »går godt«, rapporterede han. En køreplan, der definerer præcise investeringer i infrastrukturprojekter, såvel som også en ny samarbejdsakse inden for områder som »udvinding af mineraler, energi og kommunikation«, vil blive vedtaget.

Professor Shi Ze fra Kinas Institut for Internationale Studier gennemgik dernæst Kinas Nye Silkevejs forskellige mål: løsningen af interne, økonomiske ubalancer mellem landets østlige og vestlige regioner, og forbedringen af landets udenrigshandel med dets vestlige naboer (Centralasien, Indien og Rusland). Dette kan være med til at bidrage til at imødekomme de store energibehov, Kina har for at kunne udvikle sig. Men den samme strategi med »Ét bælte, en vej« er samtidigt også Kinas bidrag til verden i traditionen efter Konfutse (Confucius): gennem »udviklingen af det eurasiske kontinent at skabe ... et nyt lokomotiv for vækst i verden«, og at »styrke fred og verdensomspændende sikkerhed«.

Dernæst fulgte et vigtigt bidrag fra den tidligere indiske ambassadør Viswanathan, seniorforsker ved Observer Research Foundation, der er koordinator for alle dens aktiviteter, som har relation til BRIKS. I betragtning af, at BRIKS repræsenterer 25 % af verdens BNP, men kun 11 % af stemmerettighederne i IMF, fordømte han den »totalt

anakronistiske karakter ... af IMF, Verdensbanken og FN's Sikkerhedsråd.«

Snarere end blot at aspirere til en bedre orden, er BRIKS nu blevet en aktiv kraft, der sætter den internationale dagsorden med henblik på, at denne orden skal manifesteres i livet. To eksempler er skabelsen af NDB og CRA, som hr. Viswanathan henviste til som de første globale institutioner i 200 år, der er skabt uden Vestens medvirken.

Fremtiden »ser lys ud« for BRIKS, sagde han, men tilføjede imidlertid, at »BRIKS er under udarbejdelse og ikke et færdigt produkt«.

De to konferencedage med intense diskussioner involverede hundreder af franskmænd og delegationer fra Tyskland, Danmark, Sverige, Spanien, Italien, Australien, Polen, Rumænien, Rusland, Kina og Peru, og andre lande. Deltagerne forstod, at de ikke deltog i en ordinær konference, men snarere deltog i en igangværende, international kamp for deres egen, og den menneskelige arts, overlevelse. Mange besluttede sig til at blive aktivt involveret, og blive skabere af deres egen skæbne.

Se hele konferenceprogrammet her.

Se introduktion til konferencen (indbydelsen) her.

Se Lyndon LaRouches meget åbenhjertige tale her.

...

Helga Zepp-LaRouches hovedtale (på dansk) kommer her på hjemmesiden i løbet af fredag.

Vi rapporterer løbende fra de vigtigste, enkelte

taler.

Stay tuned (-red.)

Lyndon LaRouche: Det afgørende spørgsmål i Europa netop nu er Tysklands rolle – Tyskland kan forhindre en atomkrig.

Det afgørende spørgsmål i Europa netop nu er imidlertid spørgsmålet om Tyskland: Hvis de ledende kræfter i Tyskland kan overtale Merkel væk fra den kurs, hun hidtil har fulgt, eller hvis hun indvilliger i at acceptere en sådan handling, så er der kræfter i Tyskland, der nu er disponeret for at forhindre enhver militær konflikt mellem Rusland og Tyskland.

LaRouches video-indlæg på Schiller Instituttets Konference i Paris, 14. juni 2015:

LYNDON LAROUCHE: Jeg er, som I ved, Lyndon LaRouche, og jeg taler fra Virginia, USA, om de begivenheder, der nu finder sted i Frankrig. Min hustru, Helga, har interveneret for at bringe mig i denne rolle. Jeg er sikker på, at vi også vil

have andre repræsentanter i Frankrig for at deltage i dette program.

Det afgørende spørgsmål i Europa netop nu er imidlertid spørgsmålet om Tyskland: Hvis de ledende kræfter i Tyskland kan overtale Merkel væk fra den kurs, hun hidtil har fulgt, eller hvis hun indvilliger i at acceptere en sådan handling, så er der kræfter i Tyskland, der nu er disponeret for at forhindre enhver militær konflikt mellem Rusland og Tyskland.

Den særlige betydning af denne handling fra Tysklands side er, at Tysklands økonomi har en meget speciel værdi i dag. På trods af alle de problemer, som den tyske nation lider under mht. økonomiske problemer osv., så har Tyskland stadig en førende gyldighed mht. økonomi i Europa. Hvis lederne af den tyske økonomi, i modsætning til, hvad Merkel hidtil har gjort, faktisk ville udøve deres indflydelse, så ville Tyskland faktisk tage skridt, der i realiteten ville forhindre en militær konflikt mellem Europa, eller mere specifikt, Tyskland og Rusland. Det ville efter al sandsynlighed være tilstrækkeligt til at sabotere ethvert forsøg på at udbrede en global atomkrig af den art, som det britiske system, og dets håndlanger Obama, i øjeblikket gør kraftigt fremstød for.

De, der nu befinder sig i Frankrig eller deltager i det, der nu finder sted i Frankrig, bør iagttage dette omhyggeligt, for det er i alles interesse. For skulle en generel atomkrig blive lanceret, og den ville blive lanceret under Barack Obamas regi, præsidenten for De forenede stater, så ville følgerne sandsynligvis blive varige.

Måske ville nogle mennesker overleve, men det samfundssystem, som vi har kendt frem til i dag, ville blive totalt forandret, og for det meste tilintetgjort.

Det er derfor ekstremt vigtigt, at vi bryder forsøget på at bruge Europa, eller europæiske nationer, til selv at spille rollen i deres egen ødelæggelse. Og den nation frem for andre,

der er bedst egnet til at gøre det, ville være visse ledende skikkelser i Tyskland, der simpelt hen handler på basis af at forsvare den tyske økonomi. Det ville være et tilstrækkeligt motiv til at stoppe det, Obama er i færd med at gøre, hvis folk i USA ville følge trop.

Hvis vi ikke lykkes i denne retning, eller i noget tilsvarende dette, så er der ingen tvivl om, at det meste af menneskeheden ville forsvinde, og forsvinde meget pludseligt. Det ville ikke blive nogen lang krig, i den måde den blev udkæmpet på; den ville være hurtig og massivt destruktiv; mere destruktiv end noget, man før har kunnet forestille sig. Det ville komme pludseligt, og planeten, for så vidt som mennesker i dag forstår det, ville være færdig.

Og jeg arbejder på dette spørgsmål herfra. Jeg arbejder også på at forsøge at anspore folk i andre dele af verden til at indse, at nogle af dem, der har anset mig for at være en form for autoritet i disse spørgsmål, måske kunne respondere til det, jeg siger. Og hvis de gør det, og de tager skridt til de handlinger, som jeg har foreslået, at vi tager skridt til at sikre, at Obama forhindres i at lancere en generel krig, af Det britiske Imperium, men under Obama, at lancere en generel krig, der er ved at varme op lige nu; hvis vi stopper dette, kan vi redde civilisationen. I modsat fald har vi meget dårlige chancer.

Så det er her, hvor jeg tror jeg ville opfordre dem, der deltager i forløbet i Frankrig lige nu, til fra de forskellige nationer, der deltager, at bidrage ved at antage dette synspunkt, at vi, forhåbentlig med hjælp fra ledende kræfter i Tyskland, må finde måder til at tage skridt til at bryde den blok, der forsøger at forene hele Vesteuropa, og flere endnu, i et enkelt angreb på Rusland.

Rusland vil besvare et angreb, nådesløst, og med stor effektivitet. Men det ville være et Rusland, der bogstavelig talt ville ofre sin egen eksistens for at besejre de dele af

planeten, der forsøgte at ødelægge Rusland i særdeleshed, men også civilisationen som helhed.

Denne britisk/Obama-forbindelse er den største trussel mod menneskeheden i vores hidtidige historie, og der kan ikke, blandt nogen kompetente analytikere, herske tvivl om at erkende, at dette er, hvad vi har for os. At, med mindre der indtræffer en forandring, så er de kommende uger, fra nu at regne, signalet til udslettelsen af størstedelen af menneskeheden. Og det er, hvad jeg taler om, og jeg har ret, og det er vigtigt.

Introduktion til Schiller Institutts konference i Paris, »Genopbyg verden i BRIKS- æraen«

Teksten forekommer på konferenceindbydelsen.

(Se Program for konferencen [her](#).)

Der er afgørende øjeblikke i historien, hvor en renæssance er nødvendig for at redde menneskeheden.

I dag har BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) forpligtet sig til at lancere en renæssance. De har grundlagt den Nye Udviklingsbank (NDB), og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), og flere andre fonde

til finansiering af det »Nye, økonomiske Silkevejsbælte«, både til lands og til vands, og promoveret af den kinesiske regering. De er i færd med at etablere en valutareservefond (Contingent Reserve Arrangement, CRA) for at beskytte deres valutaer, og de forbereder en ny, international, økonomisk og finansiell orden, i hvilken yuan vil være drivkraften. Sluttelig er de i færd med at etablere et universelt kreditvurderingsagentur som alternativ til de tre store, vestlige agenturer.

Deres store projekter er baseret på transformationen af menneske og natur, en ambitiøs rumforskningspolitik, en offentlig sundhedspolitik for alle, skabelsen af 'smartbyer', samt tilplantning af »store, grønne mure« før at gøre ørkenen grøn. I løbet af de seneste 30 år har Kina løftet flere end 1,35 mia. mennesker ud af fattigdom, og Indien er nu i færd med at gøre det samme for 1,25 mia. mennesker.

Det er tydeligvis her, alternativet til et Transatlantisk Imperium, hvis finansoligarki sår krigens sæd, som stormskyer bringer stormen, ligger.

Vores konference vil være anledning til at mobilisere kræfter for dette alternativ, der afviser destruktive, geopolitiske magtspil og placerer os i fortroppen for kampen for menneskehedens fælles mål. Den vil således markere endnu et afgørende skridt i kølvandet på Schiller Instituttets konferencer i Frankfurt, 18.-19. oktober, 2014, samt konferencerne afholdt på Manhattan fra begyndelsen af 2015. Det er i realiteten en international mobilisering, du deltager i, ikke en engangsforsamling af 'whistleblowers'.

Vi vil først høre fra repræsentanter fra BRIKS og deres allierede, der vil fremlægge de store projekter, de planlægger, eller som de allerede er i færd med at gennemføre i deres lande. Dette er ikke en samling forskellige projekter, men udgør en verdensanskuelse, der er meget anderledes end den, der nu i over fyrrer år har domineret Europa.

Medlemmer af Lyndon LaRouches videnskabssteam vil fremlægge den nye tilgang, der er nødvendig for at overkomme den tørke, der er i færd med at ødelægge Californien, ved at styre og skabe vandcyklusser ved at arrangere anlæg til afsaltning af havvand, og ved at arbejde på de lovende perspektiver, som ionisering af atmosfæren tilbyder for at skabe nye, mere effektive cyklusser.

Det kinesiske program for udvinding af helium-3 på Månen som brændstof til produktion af fusionsenergi på Jorden, eksemplificerer *en ny identitet for mennesket, der strækker sig ud i en skala, der omfatter Solsystemet, og videre endnu, galaksen*, med det formål at forstå og beherske virkningen af kosmisk stråling på vort klima, så vel som også den fare, asteroider udgør for vor planet.

Over for dem, der indvender, at en sådan måde at tænke på er »u-praktisk«, er det på høje tid at svare, at deres væren praktisk fører til alles krig mod alle.

Det er præcist her, vi må gentænke den nuværende opfattelse af, eller begreb om »økonomi«. Ægte økonomi handler ikke om at udføre finansielle udplyndringsoperationer for at opbygge hurtig, monetær rigdom, men snarere om at organisere midlerne til at finansiere de store projekter, der vil forme vores fremtid.

Vi må derfor bringe nationer sammen omkring en politik for statskredit til at finansiere opdagelser og udviklingsplatforme. At nedlægge det eksisterende monetære system i Vesteuropa og USA er ikke i sig selv et økonomisk spørgsmål, men et politisk valg: ønsker vi en fremtid eller ej? Ønsker vi at blive fri for en verden, hvor fascister og neonazister, såsom Dmytro Yarosh, promoveres i Ukraine med Victoria Nulands støtte? Ønsker vi at gå med i det »win-win«-system, som den kinesiske præsident Xi Jinping gentagne gange har foreslået?

At svare »ja« til disse spørgsmål kræver, at man forlader euroens og NATO's Europa, der tjener City of Londons og Wall Streets system, og etablerer samarbejdsformer mellem suveræne nationalstater, der har fælles kapaciteter og projekter, og bryder fri af deres monetære og finansielle lænker. Det betyder at vende tilbage til en kultur for fremtiden, inspireret af værkerne af Nicolaus Cusanus, Johannes Kepler og Vladimir Vernadskij, der i os atter vækker håb og optimisme, når vi tager del i det menneskelige sinds kreative processer.

Samtidigt må vi, som europæere og amerikanere, ikke længere frygte, at andre kulturer vil udfordre os, men snarere med glæde opdage, hvordan vi kan tage del i skabelsen af verdenslandbroen.

Dette er ikke en Ønske-Ø, men en sammenkomst for at imødekomme kravene fra Veda'ernes Indien, Konfutses Kina eller vor jødisk-kristne tradition, for at skabe fundamentene til det, Victor Hugo kaldte den »Universelle Republik«.

Konferencen sponsoreres af L'institut Schiller, 101 rue Mouffetard, 75005 Paris.

KONFERENCEPROGRAM: »Genopbyg verden i BRIKS-æraen«:

Schiller Instituttets Internationale Konference i Paris, 13.-14. juni 2015:

Flere end 450 mennesker fra hele Europa, fra Frankrig, Tyskland, Belgien, Danmark, Sverige, Italien, Spanien osv., deltog i Schiller Instituttets internationale konference med temaet »Genopbyg verden i BRIKS-æraen«. Konferencen fandt sted den 13. og 14. juni 2015 i Paris.

Se indbydelse til konferencen [her](#).

Konferenceprogram:

LØRDAG, den 13. juni, 2015:

Musikalsk introduktion.

HOVEDTALE: »Genopbyg verden i BRIKS-æraen«

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet.

Dialog med publikum.

PANEL I: DEN NYE SILKEVEJ OG BRIKS: ET NYT PARADIGME FOR CIVILISATIONEN

Ankermand: Christine Bierre

Taler: [1]

»BRIKS' mission set fra Moskva«

Leonid Kadyshev, ministeriel rådgiver ved den Russiske Ambassade i Frankrig.

»En overvejelse af det nye koncept om 'Ét bælte, én vej'«.

Prof. Shi Ze, forsker og direktør ved Internationale Studier for energispørgsmål ved det Kinesiske Institut for Internationale Studier (CIIS), en tænketank under Udenrigsministeriet, Beijing.

»Et nyt paradigme for en global verden«

H.E. Ambassadør H.H.S. Viswanathan, prof. emeritus ved Observer research Foundation. Koordinator for alle aktiviteter i forbindelse med BRIKS og IBSA (Indien, Brasilien, Sydafrika), New Delhi, Indien.

»Iran er parat til at samarbejde med BRIKS«

H.E. Ali Ahani, Irans ambassadør til Frankrig.

Dialog med publikum.

Frokostpause.

PANEL II: FJERN GEOPOLITIK, DER FØRER TIL KRIG,

VED AT FORFØLGE MENNESKEHEDENS FÆLLES MÅL

Ankermand: Elke Fimmen, Schiller Instituttet, Tyskland

Musikalsk introduktion

Hilsener:

»Min far ville have modtaget russerne og kineserne som familiemedlemmer«

Dominique Revault d'Allonnes, Paris

»BRIKS' rolle vil blive afgørende for verdensfreden«

Chandra Muzaffer, Præsident for den Internationale bevægelse for en retfærdig verden (JUST), Malaysia.

Taler:

»At bygge en multipolær verden; en kulturel tilgang«

Denys Pluinage, rådgiver ved Fransk-Russisk Dialog, Paris

»Vil Kinas finansielle og monetære evolution gøre det muligt at imødesee en ændring af det internationale finanssystem?«

Jean-François Di Meglio, præsident for ASIA Centre, Paris.

»Samarbejde om det asiatiske århundrede«

Jayshree Sengupta, økonom ved Observer Research Foundation, New Delhi, Indien.

»Frankrig burde huske sin gaullistiske arv«

Oberst (pensioneret) Alain Corvez, rådgiver i international strategi; tidl. rådgiver i internationale relationer ved Forsvars- og Indenrigsministeriet, Paris.

»Lad os fordømme det tavse statskup mod Grækenland«

Stélios Kouloglou, journalist, forfatter, filmand og europæisk parlamentsmedlem fra Syriza, Athen.

PANEL III: STORE INFRASTRUKTURPROGRAMMER ER DET ENESTE, ÆGTE ALTERNATIV

Taler:

»Leibniz' Eurasiske Landbro«

Christine Bierre, journalist, Paris

»Statens rolle som drivkraft bag store infrastrukturprojekter, men den administrative økonomis fiasko«

Jean-Pierre Gérard, økonom, virksomhedsleder, tidl. medlem af Banque de Frances økonomiske råd.

»Sydvestasien mellem to systemer«

Hussein Askary, Schiller Instituttets ansvarshavende for Mellemøsten, Stockholm.

»Hvordan man genopbygger Egypten«

Prof. Mohamed Metwally, Nationalt Center for ørkenforskning, Cairo, Egypten.

»Genopfyldning af vand i Tchad-søen, et stort projekt for BRIKS«

Acheikh Ibn-Oumar, tidl. udenrigsminister i Tchad, Reims.

Hilsener:

»Jeg ønsker jer god arbejdslyst«

Giulio Sapelli, Fondation Enrico Mattei, Italien.

»BRIKS-spørgsmålet er afgørende«

Leonidas Chrysanthopoulos, græsk diplomat, tidl. generalsekretær for Organisationen for Økonomisk Samarbejde omkring Sortehavet, Athen.

»Europa burde tænke over sin egen kulturelle arv fra fortiden«

Manfred Osten, Humboldtstiftelsen, Tyskland

MUSIKALSK SOIRÉE

Værker af Bach og Beethoven

Korværker af Schubert og Mozart

SØNDAG, den 14. juni

Hilsener:

»Lad os skabe en ungdomsbevægelse til støtte for BRIKS«

Tatiana Seliverstova, direktør for Centret for Samarbejde, Russisk Ungdomsunion.

»Hilsener fra Movisol«

Liliana Gorini, formand for Movisol (LaRouche-bevægelsen i Italien), Italien.

»BRIKS vil give os mulighed for at etablere en varig fred«

Jean Verstappen, tidl. senator, præsident for det kongelige broderskab General Patton 11. Infanteribataljon, sekretær for 'Rencontres pour la Paix', Belgien.

»Det er finansoligarkiet, vi skal bekæmpe«

Charles Paperon, tidl. frihedskæmper i modstandshæren, Brest.

HOVEDTALE:

»Den menneskelige kreativitet, kilde og middel til realøkonomi«

Jacques Cheminade, formand for Solidarité & Progrès (LaRouche-bevægelsen i Frankrig), Paris.

PANEL IV: STATSKREDIT OG ANNULLERING AF ILLEGITIM GÆLD, EUROPAS POLITISKE UDFORDRING

Taler:

»London-konferencen i 1953 for annullering af Tysklands gæld«

Karel Vereycken, journalist, Paris.

»Ting, set i den græske kamp«

Dean Andromidas, Executive Intelligence Review, Wiesbaden

»Fatal gæld, eller de selvstændige afrikanske staters selvbedrag«

Diogène Senny, generalsekretær for den Panafrikanske Liga-UMOJA, Toulouse

»Hvordan IMF forsøger at sabotere projektet for den nye Suezkanal«

Prof. Mohamed Ali Ibrahim, dekan ved Institut for Transport og Logistik, præsident for den Arabiske Ligas Akademi for Videnskab og Teknologi, Port Said, Egypten.

Hilsener:

»Tchad-søen, der skal tænkes stort«

Marcello Vichi, ingeniør, tidl. ansvarshavende for Transaqua-projektet, Italien.

»Vores initiativ for den Nye Silkevej i Rumænien«

Metin Apti, stifter og præsident for Silkevejs-selskabet, Rumænien.

Hilsener fra USA:

»Vores kamp for at ophæve hemmeligstemplingen af de 28 sider af Kongresrapporten om 11. september«

Walter Jones, republikansk senator fra North Carolina.

»Jeres konference vil blive afgørende«

Richard Black, senator for staten Virginia.

»Tysklands afgørende rolle for at forhindre en verdenskrig«

Lyndon LaRouche, amerikansk økonom og statsmand

PANEL V: EN NY VIDENSKABELIG OG KULTUREL RENÆSSANCE ER UUNDVÆRLIG FOR VORES FREMTID

I modsætning til den urealistiske vision for Klimatopmødet i Paris (COP21), vil talerne forklare de virkelige årsager til klimaforandringerne, og hvordan menneskeheden må beherske deres dynamik til sin indbyrdes gavn, idet et globalt perspektiv på de solare og galaktiske systemers niveau tages i betragtning.

Taler:

»Jean Jaurès: Giv næring til politik gennem kunst og videnskab«

Maëlle Mercier, Schiller Instituttet, Paris.

»Vand, en uudtømmelig kilde, hvis man forstår, hvordan det skabes«

Benjamin Deniston, LPAC-Videnskabsteam, Washington

»Det uskyldige kulstof«

Prof. François Gervais, prof. emeritus ved Universitet François Rabelais de Tours, kritisk reporter for GIEC – AR5, Tours.

»Svindelen med klimaopvarmningen«

Prof. Carl-Otto Weiss, konsulent ved det Europæiske Institut for Klima og Energi, tidl. præsident for Tysklands Nationale Meteorologiske Institut, Braunschweig.

AFSLUTNINGSTALE:

»Hvorfor I bør tilslutte jer Schiller Instituttet«

***Helga Zepp-LaRouche, Schiller
Instituttets grundlægger og præsident***

[1] Talere, der fungerer som ansvarlige i regeringer eller institutioner, og som for visse personers vedkommende har deltaget i forhandlingsprocessen, der førte til dannelsen af BRIKS, optræder her som private personer.

Historisk Schiller Institut- konference i Paris: Genopbyg verden i BRIKS-æraen

14. juni 2015 – Lørdag morgen begyndte Schiller Instituttets internationale konference i Paris under ovenstående tema, med omkring 400 deltagere fra ca. 30 lande. Som Christine Bierre sagde i sine velkomstbemærkninger til forsamlingen, så er det meningen, at denne begivenhed skal være et alarmopkald for at få folk aktiveret til at ændre verden snarere, end det skal

være en akademisk begivenhed, hvor man blot udveksler mange ord. Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche holdt hovedtalen og gav først en rapport om det oprør, der fandt sted i den amerikanske Kongres i går, da den med et overvældende flertal stemte imod præsident Obamas TTIP-projekt. Dette oprør er på linje med BRIKS-nationernes udfordring imod den samme fjende: Wall Street og det internationale oligarki, som det sås på G7-topmødet sidste weekend. Dette oligarki føler sig berettiget truet, og det kunne hellere lancere en ny verdenskrig, end det kunne transformere sig – bemærk blot den anti-russiske retorik på G7-topmødet. Faren for en global atomkrig er til stede, og man må være opmærksom på det.

Alternativet er en ny relation, der er fri for geopolitik, mellem nationer, der arbejder sammen for menneskehedens fælles mål som helhed, og det, som prominente tyskere, der kritiserede G7-topmødet, gjorde, må optrappes, især tidligere tyske kansler Helmut Schmidt, der sagde, at man ikke alene skulle invitere Putin, men også lederne af de fire andre BRIKS-lande. Den tyske kansler Merkel må udskiftes, sanktionerne mod Rusland må afsluttes, den bedrageriske hjælp, der ikke går til grækerne, men til bankerne, må stoppe, og tilhængere af folkemord, såsom David Attenborough, der mødtes med Obama i det Hvide Hus umiddelbart før G7-topmødet, og som ønsker at dekarbonisere verden og eliminere det meste af verdens befolkning, må stoppes.

BRIKS-alternativet er blevet opbygget siden topmødet i Fortaleza i Brasilien for et år siden; hundreder af aftaler er blevet indgået mellem disse fem lande, men også mellem andre lande, som det ses af de enorme projekter, Nicaragua Kanalen og den transkontinentale Brasilien-Peru-jernbane mellem Atlanterhavet og Stillehavet, som Kina går i gang med. Der er BRIKS' Nye Udviklingsbank og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, de nye institutioner, der er forpligtende engageret til at finansiere sådanne projekter.

Den Nye Silkevej er, siden Schiller Instituttet foreslog den for 25 år siden, aldrig kun blevet anskuet som et eksklusivt, økonomisk program, men som et fundament for stabilitet og fred på global skala, sagde Helga. Siden den kinesiske præsident Xi Jinping annoncerede den Nye Silkevej i 2013, er den blevet virkeliggjort i det praktiske liv, og den er udtrykkeligt blevet defineret som værende imod enhver geopolitik. Med hensyn til det kinesiske input, så er det i sit koncept drevet af konfucianisme og dennes princip om venskabelige relationer, der udvikler sig til harmoni – meget lig Nicolaus Cusanus' indbyrdes forbindelse mellem mikrokosmos og makrokosmos.

Helga genkaldte også Schillers forslag om at højne den menneskelige sjæl gennem skønhedens princip, der er identisk med frihed, den samme idé om harmoni, der fremmes gennem en stat, der blot er et middel til at opnå menneskehedens mål, snarere end et middel for eliten til at bevare sin magt. Det, vi behøver for fremtiden, er ægte statskundskab, der arbejder for det sande, det gode og det skønne, og ikke for det falske, det onde og det hæslige, sagde Helga.

Men under diskussionsperioden, der efterfulgte hendes hovedtale, advarede hun også om ikke at forblive i søvngængeriet, men blive aktiv og vække befolkningen til bevidstheden om den akutte fare for krig og få den mobiliseret til fordel for et paradigme for en massebevægelse, for det er nødvendigt i Europa og USA, så man kan få smidt geopolitik ud, og en verden for menneskeheden kan blive skabt.

Tom Gillesberg efter Schiller Institutts konference i Paris: Genopbyg verden i BRIKS-æraen

»Vi befinder os ved en afgørende skillevej, hvor vi her, ved udgangen af juni måned, ikke ved, om vi har et internationalt finanssystem, eller om det falder fra hinanden. Vi befinder os i en situation, hvor vi ikke ved, om man i desperation over, at det nuværende system har spillet fallit, vil starte en atomkrig, vil fortsætte med provokationerne mod Rusland, mod BRIKS-landene, og dermed sætte dagsordenen for, at man kan starte en atomkrig med Rusland.«

Helga Zepp-LaRouche besvarer spørgsmål på Konferencen på Manhattan, 6. juni 2015

2.49.50

SPØRGSMÅL (parafrase): ... man ser vores ungdoms uvidenhed, det samfundsmæssige forfald, som vi er vidne til ... jeg læste, at, i nogle områder underviser de, at vi får vores rettigheder fra

regeringen; skræmmende ting. Jeg spekulerer på, hvordan vi skal vende noget af omfanget af dette omkring. Jeg mener, at dagsordenen for at vende tilbage til de grundlæggende principper er så magtfuld og vidunderlig, men det virker som en hård række at hakke, med den uvidenhed og det samfundsmæssige forfald, vi ser i dag. Hillsdale College har talt om de grundlæggende fædre og landets grundlæggelse, og jeg undrer på, om LaRouche-bevægelsen arbejder sammen med Hillsdale, som ikke vil modtage statstilskud, så de er uafhængige af den politiske proces og regeringen. Har De nogen tanker omkring dette?

(Helga besvarer spørgsmålet generelt):

2.52.00

ZEPP-LAROUCHE: Idéer er en sjov ting, for man kan ikke købe dem i en forretning, man kan ikke veje dem, de har ingen dimensioner; de er immaterielle. Men de er alligevel det mest magtfulde, der findes i universet. For de kan ændre historiens gang; og hvis de krydser historiske korsveje, hvor det er de rigtige idéer for netop det øjeblik, så kan de flytte bjerge. De kan fuldstændigt ændre paradigmer, og det er sket mange gange i historiens løb.

Og jeg mener, at vi netop nu befinder os i en utrolig afslutning på en epoke, og folk, der under normale omstændigheder ikke tænker så meget på historie, og det er grunden til, at vi ønsker at gå tilbage til historiske kampe, for at lære af dem. Men folk lever som regel deres liv, de ser på, hvad deres plan er, men de tænker ikke rigtigt på tidsepokernes lange buer. Men hvis man ser på universel historie fra dette synspunkt, så kan man faktisk se, at der i historiens løb har været et par gange, hvor paradigmerne blev fuldstændigt udskiftet. Mit yndlingseksempel er: Hvordan kom vi fra det 14. århundredes Mørke Tidsalder til Italiens Gyldne Renæssance, som dernæst kom til at udgøre grundlaget for de næsten 600 års efterfølgende historie? Og det var, fordi man

havde et sammenfald: For det første brød det gamle paradigme sammen; man havde den Sorte Død, man havde flagellanter, heksebrændinger – virkeligt et samfund i forfald. Men så kom der en genoplivelse, fordi der var en håndfuld mennesker – Dante, Petrarck, Padua-skolen, Jeanne d'Arc, Nikolaus af Kues, [kardinal] Bessarion, Plethon – det var virkeligt en håndfuld mennesker, der passede, og der kom en renæssance, der gik tilbage til den store, klassiske, græske periode, som kom i form af den delegation, som Nikolaus af Kues bragte ud af Konstantinopel, efter at byen var faldet i hænderne på muslimerne på den tid; og han førte en delegation fra den græsk-ortodokse kirke til Konkilerne i Firenze og (Cirenza?), og de medbragte Platons værker, der havde været glemt i Europa i 1700 år; der var ingen, der vidste noget om Platon længere. Og dette samt et par andre indflydelser medførte en sådan forandring, at den nye tid, der i realiteten defineredes af især Nikolaus af Kues, fuldstændigt ændrede paradigmet. Nikolaus af Kues sagde helt bevidst, at vi må afvise skolastikken, vi må afvise peripatetikerne, eleverne af Aristoteles' tænkemåde, og alt, der har med det at gøre, og han udviklede en ny metode for tænkning. Han sagde helt bevidst, nu siger jeg noget, som hidtil i historien aldrig har været sagt af noget menneske. Dette var ***De Docta Ignorantia (Om Lærd Uvidenhed)***, og der var især tænkningen med ***Coincidentia Oppositorum (modsatningernes sammenfald)***, idéen om, at det Ene er af en højere kvalitet, en højere orden, end de Mange. Det er en metode til konfliktløsning, for når ens sind først er i stand til at tænke på fornuftens niveau; ikke kun på niveauet for at forstå, eller ratio, intellektets niveau, hvor man altid er fanget i konflikter, modsigelser, paradokser, man ikke kan løse, men at man kan lære at tænke på et højere niveau, ved at hoppe op til fornuftens niveau. På denne måde kan man udvikle en helt anden måde at tænke på, og det er, hvad vi prøver at gøre, for det er tydeligt, at hvis vi forbliver i området for geopolitik, såkaldte nationale interesser, såkaldt gruppeinteresse, så vil vi få Tredje Verdenskrig, og vi vil ikke alle sammen være her til at

reflektere på det. Dette er blevet forstået blandt et voksende antal nationer omkring BRIKS, omkring det kinesiske lederskab, hele »win-win«-idéen. Dette er blevet mere attraktivt. Hvorfor tror man, at så mange lande allierer sig med BRIKS netop nu – hele Latinamerika er med BRIKS, hele Asien er med BRIKS; Afrika ser kun hen til Kina og Indien for at få hjælp, ikke til Europa eller USA.

Man kan se sådan på det: der er to modeller. Den ene er at have krige, konflikter, og det er USA-NATO-Europa-modellen; og så er der modellen med at gå med i store projekter, at få gavn af samarbejde om teknologi, videnskab, rumforskning. Overrasker det jer virkeligt, når de fleste lande siger, vi ønsker at være en del af den anden model?

Så jeg ser ikke bare på forandringen internt i USA, internt i Europa, for der er mange forskellige dynamikker, der kommer ind på nuværende tidspunkt. Jeg ser på dette som en periode med meget, meget pludselige forandringer, med pludselige skift. Hvis det europæiske system kollapser, så vil det omgående bringe spørgsmålet om Glass/Steagall på banen. Og derfor er hele spørgsmålet om et nyt præsidentskab [i USA] ikke blot et spørgsmål om 2016 eller 17, men spørgsmålet om, hvilken opsætning kan der blive mellem O'Malley – der er mange organisationer, der netop nu kæmper for aspekter af det. TPP – der er mange spørgsmål, som folk mobiliserer omkring, for folk indser, at, nu er det slutspillet.

Vores fremgangsmåde er ikke blot at fokusere på eksisterende netværk, selv om det alt sammen er vigtigt og bør være inkluderet, men man må have en slags forudelse om, hvor historien vil være om et par uger, en måned, et par år eller et hundrede år fra nu af. Og hvis man har de rigtige idéer, der kan komme ind i disse dramatiske forandringer, kan man fuldstændigt ændre begivenhedernes gang.

(Spørgeren: Tak, De har inspireret mig.)

3.13.10

SPØRGSMÅL: Godaften, hvordan har De det? Jeg har et par spørgsmål. De har nævnt noget om højhastighedstog (eksprestog), som er en god idé. Hvordan ville De fremme dette spørgsmål, og hvor vil De få pengene fra? Det er et spørgsmål.

Mit andet spørgsmål: Jeg er enig med Dem i spørgsmålet om den måde, vores børn opdrages på, om medierne og det, vores børn ser på Tv. Noget af det, der kommer ud af radioen, er oprørende. Hvad er Deres dagsorden mht. at øge kendskabet/bevidstheden og forbedre præsidentskabet og øge bevidstheden omkring den måde, forældre opdrager deres børn på og det, der vises i Tv!

3.14.25

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har ikke noget Tv-apparat, men i går så jeg lidt amerikansk Tv – jeg zappede rundt på kanalerne, og jeg var fuldstændigt forfærdet! Når man ikke har set Tv længe, og man så tænder for det, kan man næsten ikke tro, at det kunne blive værre i forhold til for 10 år siden. Jeg må lige korrigere: Jeg ser tysk Tv, russisk Tv, kinesisk Tv og andre programmer, der har dokumentarer; men jeg mente især de almindelige, amerikanske, populære kanaler. Det er rædselsvækkende; det er så dumt, så banalt, så fuldstændigt designet til at gøre folk frygteligt dumme, og det har en metode. For nogle år siden sagde min mand, vi burde smide fjenden ud af vores stue ved at sparke deres Tv ud af vinduet på lossepladsen; det er måske det bedste, man kan gøre.

Jeg kan kun være enig med Confucius i, at man ikke kan regere ved dekret, men kun ved sit eksempel. I øjeblikket befinder vi os ved en sådan korsvej. For at sige meget klart, hvad jeg mener: Jeg mener, at vi inden for de næste par uger

sandsynligvis vil se det transatlantiske finanssystem bryde sammen. Vi vil se en forhøjet fare for krig. Vi vil sandsynligvis se forandringer i USA's regering. Min mand har mange gange sagt, at, med mindre Obama fjernes fra embedet, ved forfatningsmæssige metoder, så vil denne verdenskrig komme, simpelt hen, fordi Obama er et redskab for denne imperiefraktion. Og hvor det er vanskeligt at se, hvor dette skulle komme fra – historien forløber ikke, som aviserne siger det. Hvis man ser på Første og Anden Verdenskrig, kan man se, at det, der stod i aviserne, blot var 1 %, lige som et isbjerg, hvor man ser 1 % over vandet, og resten er under. Der er i øjeblikket et oprør i institutionerne. Walter Jones [kongresmedlem, R] talte om de 28 sider [hemmeligstemplede, fra den officielle Kongresrapport om begivenhederne omkring 11. september, 2001], og det er utroligt, at man mørklægger begivenhederne omkring 11. september – alene det er utroligt! Men så har DIA for nyligt offentliggjort disse dokumenter, som gør det meget klart, at regeringen løj om Benghazi. De fortalte en historie, som de vidste ikke var sand, om, hvem der dræbte ambassadør Jack Stevens; de vidste, at de libyske våben skulle til de syriske oprørere; de vidste, at disse oprørere ville bygge et kalifat, hvilket er ISIS netop nu i Irak og Syrien. Disse dokumenter var kendt af Benghasi-komiteen, men nu er de deklassificeret, og de kan bruge dem. Der var også Hersh-afsløringerne og mange andre spørgsmål, som er en forfatningsmæssig grund til at undersøge, om denne præsident bør forblive i embedet.

På den anden side er O'Malley fortaler for Glass/Steagall, og Glass/Steagall er første skridt; men derefter må man have et kreditsystem. Måden, hvorpå vi får maglev-tog eller eksprestog eller andre højteknologiske højhastighedstog er ved at anvende Alexander Hamiltons principper, for at fjerne kasinoøkonomien, vende tilbage til et kreditsystem, vende tilbage til en Nationalbank, udstede kreditlinjer. Hver gang, man i historien har anvendt dette Amerikanske Økonomiske System, såsom under Meiji-genoprettelsen, Tysklands genopbygning efter Anden

Verdenskrig, hvor Kreditanstalt für Wiederaufbau brugte samme metode, som Roosevelts Reconstruction Finance Corporation til finansiering. Det var sådan, Tyskland blev genopbygget fra en ruinhob og til det tyske, økonomiske mirakel. Så finansieringen er ikke noget problem, for man kan bevise, at i hvert eneste tilfælde, hvor dette blev anvendt, var fordelene større, selv skatteindkomsten var større end den oprindelige kredit, der blev udstedt, simpelt hen fordi det er hemmeligheden ved menneskelig arbejdskraft, at den skaber mere, end den bruger til at arbejde med. Den skaber en merværdi i forhold til det, som råmaterialerne, værktøjet osv. oprindeligt repræsenterede. Så hemmeligheden ved et kreditsystem er, at det betaler sig selv. Man betaler ikke noget for det, man anvender bare den rigtige metode. Hvis dette sker, tror jeg, at der vil komme en opstand i hele verden, og folk vil kræve bedre uddannelse. De vil se tilbage på perioder i historien, hvor USA var storslået. Det er derfor, det er så vigtigt at gå tilbage til USA's oprindelse og studere, hvordan republikken rent faktisk blev dannet; men også at se på andre lande. Jeg har længe sagt, at vi kun vil komme ud af denne krise, når vi får en ægte dialog mellem civilisationerne, hvor hver kultur og hver nation relaterer til den bedste tradition i den andens kultur. Tyskland er ikke 12 års nationalsocialisme; Tyskland har sandsynligvis også det største antal store videnskabsmænd, opfindere, digtere. Hvis man genopliver dem, og dernæst relaterer til Kina, den fem tusinde år gamle nation med Konfucius, Mencius; med mange perioder, hvor Kina var verdens førende nation, faktisk helt frem til det 15. århundrede. Vi relaterer til Indien, ikke ud fra standpunktet om den nuværende fattigdom i nogle egne af Indien, men som en af de største civilisationer; de vediske skrifter, Upanishaderne, Gupta-perioden, den indiske renæssance i slutningen af det 19. og begyndelsen af det 20. århundrede, Tagore. Det samme med Rusland. Rusland har en storslået historie, med ikke blot Pusjkin og andre store digtere, men også med videnskab. Vi må simpelt hen fokusere på hele menneskehedens store præstationer, og så kommunikere

dette og bygge en ny renæssance ud fra det. Jeg mener, at det er lige så meget inden for rækkevidde, som at den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen. Hvis vi kommer igennem den kommende periode, som altså er krakket, genindføre Glass/Steagall, vende tilbage til politik efter Hamiltons principper, gå med i BRIKS, få en gældskonference for Grækenland og hele Europa, og så gå med i den Nye Silkevej; hvis vi gør det, så vil vi, om et par år, se tilbage på denne periode og sige, hvor var vi dumme, at vi ikke foretog dette spring noget før. Nu læser folk, de studerer, de nyder at være skabende, de distribuerer det og viderekommunikerer det til deres børn.

Det beror alt sammen på den aktuelle periode, det er ligesom en prøve for civilisationen; vi kunne miste alt, det kunne ske, at vi ikke mere vil eksistere. Men hvis vi arbejder sammen for denne eksisterende plan, der allerede er i færd med at blive virkeliggjort af mere end halvdelen af menneskeheden, kunne vi få en ny renæssance, der er skønnere end nogen af fortidens renæssancer. Og jeg ønsker, at I virkelig skal have forestillingsevne; hvordan ønsker I, at verden skal se ud om hundrede år? Og så hjælpe os med at kæmpe for at virkeliggøre det.

SPØRGEREN: Blot et tillægsspørgsmål: er det korrekt at sige, at vi er i krig inden for et år?

ZEPP-LAROUCHE: Faren er der lige nu. Det er derfor, min mand bliver ved med at sige, at Obama må fjernes fra embedet ved forfatningsmæssige midler. Grunden til, at jeg nævnte isbjørget, at man kun ser den øverste del, og ikke den nederste; hvis man ser tilbage på historien, og man skriver Anden Verdenskrigs historie, så ser man, at der var en stor del, der lå under vandet, som var diplomati, efterretninger, hemmelige efterretningstjenester, alle mulige processer, som man ikke ser; og jeg har en klar mistanke om, at der bag alle disse skandaler, der nu rammer Obamaregeringen, er et engagement fra nogle institutionelle kræfter i USA, der ønsker

at stoppe 3. verdenskrig. Det er min [overbevisning] – jeg har ikke bevis for det, men jeg tror, at hvis man ser tilbage på, hvordan historien fungerer, så bruger folk undertiden en skandale til at standse noget, som de ikke har modet til at sige højt og ligeud. Jeg ser i øjeblikket en stor uro – f.eks. pressekonferencen om de 28 sider, som Rand Paul afholdt sammen med kongresmedlemmerne Walter Jones, Massey og Lynch, og familierne til ofrene for 11. september, og så Bob Graham, senatoren, den tidligere leder af Kongresundersøgelseskomiteen for 11. september var der også; det fik pressedækning over hele USA og internationalt. Når det først begynder at ske, så kan det ikke stoppes. Hvorfor er det så vigtigt? Fordi man så kommer frem til de virkelige årsager til terror, finansieringen af terror. Man må genoverveje hele den aktuelle politik, som f.eks. Irak, baseret på løgne; Afghanistan, baseret på løgne; Libyen, totalt løgn; Syrien, totalt løgn. Alt dette vil blive undersøgt, og folk vil sige: Vent lige et øjeblik. Var disse krige, baseret på løgne, virkelig fremmede for amerikanske interesser? Eller var de det modsatte? Forårsagede halshugningen af én terrorist ved magt ikke, at der opstod 30 nye? Burde vi ikke have en helt anden fremgangsmåde, og hvis USA ville gå med i BRIKS og den Nye Silkevej, kunne vi gå sammen med Rusland, Kina, Indien, Iran, Egypten, Syrien, og så kunne vi udvikle Mellemøsten, og så ville man udtørre terroren. Hvis man blot fortsætter med at bombe, vil det skabe mere kaos og mere ... Så man må have et komplet overblik over det hele, og det kunne ske i de næste uger og måneder.

SPØRGER: Om sandsynligheden for 3. Verdenskrig: USA sendte en militærenhed ind i Ukraine for at være rådgivere for de ukrainske nazister, der har magten, og denne militærenhed var 173. Luftbårne, 'De skrigende ørne'. Rent historisk sender man ikke 'De skrigende ørne' ind, med mindre man har til hensigt at kæmpe. Sidst, de blev sat ind, var i den sydvietnamesiske

republik for at rådgive dem, og I ved, hvad det førte til. Dette er blot en kommentar til sandsynligheden for 3. Verdenskrig; det er en reel trussel.

3.35.15

ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at denne idé med en win-win-strategi, som Kina har sat på dagsordenen, virkeligt er måden at overvinde det på, for når man først har – det er derfor Schiller Instituttet og EIR udgav denne nye rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som virkeligt er idéen om den fælles interesse for alle. Det er sådan, man overvinder geopolitik, og jeg mener, at det faktisk er konceptet, at hvis man begynder med menneskehedens fælles interesser, kan man reorganisere alle institutioner til at tilpasse sig til det. Når man først har en Verdenslandbro, vil man få en ny sikkerhedsarkitektur, som slutteligt vil have til følge, at forsvar bliver unødvendigt. For hvis man arbejder sammen – vi skulle være i stand til at blive atomvåbnene kvit ved enten at fjerne dem eller gennem våben, der bygger på nye, fysiske principper, hvilket var SDI (Strategisk Forsvarsinitiativ), som Lyndon LaRouche promoverede, og næsten fik gennemført, for nogle og tredive år siden.

Jeg er fuldt og fast overbevist om, at vi har nået et punkt i menneskehedens historie, hvor vi enten foretager dette spring, eller også vil vi ikke eksistere. Der bliver ikke endnu en lille krig ... jeg tror, at vi er ved et punkt, hvor vi enten foretager et evolutionært spring til det nye paradigme for menneskehedens fælles mål, eller også er det efter al sandsynlighed ikke værd at diskutere, hvad der bliver tilbage.

...

(Helga om princippet om én menneskehed)

Jeg taler faktisk ikke om en ny organisation; jeg taler om et nyt princip. Et princip, som på en vis måde er idéen om, at man har nationale interesser imod andre nationers, eller

grupper af nationers, interesser. Det er en udlevet idé. Vi må gå over til den idé, at der kun er én menneskehed, og at denne ene menneskehed kun har én interesse. Vi må se på det, lige som astronauterne, som den blå planet ude fra rummet, uden for planeten, og de siger alle det samme, kosmonauter, taigonauter, astronauter; de kommer alle sammen hjem med den samme oplevelse, de siger: Min Gud, vores planet er så lille i det enorme Solsystem, i en endnu større galakse, og der er milliarder af galakser der ude, som vi næsten intet ved om. Så hvorfor ikke arbejde som én civilisation og forsvare denne blå planet i dette ekstremt store univers og forsøge at forstå, hvordan vi som art kan overleve? For den menneskelige civilisation er skrøbelig. Geofysikere fortæller os, at, i universets historie opstod mennesket blot ét sekund før midnat, og det vil forsvinde ét sekund efter midnat. For når Solen ophører med at fungere, om to milliarder år, eller vi rammes af asteroidenedslag, så er det farer, der kunne eliminere os pga. farer fra rummet. Vi fastholder, at dette er en tåbelig idé, for argumentet imod disse mennesker er, at det ville betyde, at Beethoven har komponeret forgæves, eller Schubert eller Schumann, Bach, Mozart; og det er en uacceptabel idé. For hvordan kan man have en sådan skønhed i musik, der forsvinder? Så vi må tænke på, at vi skal være den udødelige art. Vi skal være den første art – og vi ved jo ikke, om der er andre arter et sted, vi har ikke mødt dem – men på nuværende tidspunkt er vi den eneste, skabende art. Vi må sørge for, at vi nu gør det rigtige, så vi kan eksistere om to milliarder år, ti milliarder år, eller i al evighed. At tænke sådan; tænk ikke på små spørgsmål, tænk på store spørgsmål. Det er det, der gør os til mennesker; intet dyr har nogen som helst idé om fremtiden. Hvis man siger til sin hund, at i morgen vil vi gå en tur, så vil hunden løbe hen til døren og 'sige' gå en tur! Den har intet begreb om, at, i morgen er i morgen. Den hører 'gå tur', og så vil den gå tur nu. Hvis man siger til sin hund, at man vil give den en dejlig steg til dens fødselsdag om tre måneder; det er bare ærgerligt!

...

(Helga om en positiv bevægelse for fremtiden)

3.44.00

Jeg vil gerne sige, at det, vi har brug for i USA, og de fleste andre steder i verden, er en massebevægelse for udvikling. De fleste mennesker har et spørgsmål, som de kan lide at kæmpe IMOD – det er nyttigt, og det bør ske – men jeg mener, at det, vi virkelig har brug for, er en massebevægelse for fremtiden. En massebevægelse for en kulturel renæssance, for en global genopbygning af økonomien, for kun, hvis man har en positiv løsning, at man kan løse kriminaliteten, ungdomskriminalitet, pornografi, alle mulige perversionser; man må have en positiv idé.

...

(Helga om betydningen af historie som videnskab)

3.51.20

Jeg vil gøre det ganske kort: Det, der er så fascinerende ved historie, er, at det er en videnskab. De fleste mennesker mener ikke, at historie er videnskabelig. Beviset er, at f.eks. at Friedrich Schiller var i stand til at gennemskue Habsburg-imperiets forkerte rapporter om Wallenstein og uden historiske optegnelser kunne nå frem til en korrekt vurdering af, hvem Wallenstein var, hvilket først blev bevist af historikere 150 år senere. Med andre ord, så var han i stand til at erkende den nødvendige idé, baseret på den idé, at han allerede havde mistanke om, at kildematerialet var forkert, baseret på, hvem der havde videregivet det. Det er for mig et meget godt eksempel på en evne til forudelse, som gør Lyn i stand til hele tiden at give et begreb et navn, en ny udvikling, hvor han siger, det er dette, og så siger folk flere måneder senere, nå ja, LaRouche var den første til at give det et navn. Der er en enestående overensstemmelse med

sindets skabende evner, og så, hvordan historien udvikler sig, hvilket er en videnskab. For mig er der en stor overensstemmelse med Friedrich Schillers skrifter, 'Hvorfor bør vi studere universalhistorie', som jeg virkelig vil anbefale alle at gå hjem og læse, 'Hvorfor, og til hvilket formål, studerer vi universalhistorie?'. I slutningen siger han, at hvis man forstår den rigdom, vi har arvet fra tidligere generationer, bør det opmuntre og inspirere os alle til at bidrage med noget, således, at når vi forlader livets scene, har vi tilføjet en rigdom til de kommende generationer. Og det kan vi alle sammen gøre. Det inspirerer os. Det forbinder os med den kæde af generationer før os, der er døde, og det er forbindelsen og broen til fremtidens generationer, hvis vi organiserer vores liv på en rig måde, så vi bidrager til civilisationens fremskridt. Det er i realiteten meningen med historie på en ikke-akademisk måde.

...

**Helga Zepp-LaRouche:
Hovedtale ved Schiller
Institut-konference på
Manhattan, D-dag:**

Prometheus-udfordringen under udfoldelse: BRIKS, en ny æra for menneskeheden

Det glæder mig at tale med jer i dag, på denne særlige dag, som er D-dag, og det bør fylde os alle med håbet om, at faren for en ny fascisme, der er ved at vokse frem i verden, kan besejres – men forhåbentlig med færre tab. Jeg siger dette, fordi vi netop nu befinder os på randen af Tredje Verdenskrig, og det gør vi af nøjagtigt de samme grunde, der forårsagede Første Verdenskrig og Anden Verdenskrig: en imperiemagts interesser imod nationers velfærd og almene vel.

Se hele konference-videoen med den fantastisk spændende diskussion:

Download (PDF, Unknown)